

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 2/2013

Painopiste pohjoisessa

– Suomi arktisena osajana

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Kesäiset terveiset Klubiravintolasta

Kiitos

Näin kesän korvilla meidän Carhujen neljäs kausi on loppumaisillaan Klubin ravintolassa. Olemme kiitollisia mahdollisuudestamme tutustua Teihin klubin jäseniin samalla oppien Teiltä muun muassa gastronomiasta, suomalaisesta ruokakulttuurista ja hyvistä tavoista. Suuresti arvostamillamme veteraaneilta olemme oppineet tyyneyttä sekä ystävyyden merkityksen.

Toimiva ravintolajaosto on ollut – ja on tärkeä taho Klubin ja ravintoloitsijan välisessä yhteistyössä. Tapaamisemme eivät ole olleet vain kuulumisten vaihtamista, vaan olemme käsitelleet aktiivisesti ja tavoitteellisesti klubiravintolan kehittämiseen liittyviä asioita. Tavoitteenamme on tyytyväinen ja klubiravintolasta ylpeä jäsenkunta, samalla ylläpitäen klubihenkeä ja meidän eri toimijoiden positiivista tekemisen ”draivia”. Kuukausi sitten pyysimme Teitä osallistumaan asiakastytyväisyyskyselyyn, jonka tulokset olemme juuri saamassa. Kiitämme kaikkia vastanneita.

Tapaamisiin uutispuuron ja rapujen merkeissä

Klubin sulkeuduttua kesätauolle to 6.6. tapaamme jälleen uutispuuron merkeissä ma 12.8. Siihen asti palvelemme parhaiten sähköpostin välityksellä osoitteessa ravintola@klubiravintola.fi

Ensi syksynä toivoisimme Teidän mieltävän Klubin houkuttelevaksi paikaksi viettää raputilaisuuksia kabinetin rauhassa tai salissa juhlien. Muut kausiherkut kuten nahkiaiset, riista, marjat ja muut tulevat heti seuraavaksi.

Maukasta kesää mieluisassa seurassa toivottaen,

Miia Makkonen & Petri Karhu

`Carhut`

Sisältö 2/2013

- 4.....Puheenjohtajalta Johannes Koroma
- 6.....Toiminnanjohtajalta Raimo Ilveskero
- 7.....Päätoimittajalta Leif Eklöf
- 8.....Kantapöydässä Pöytälainen
- 10.....Painopiste pohjoisessa Jaakko Savisaari
- 16.....Suomalainen kirjoituskilpailu Pekka Rapila
- 20.....Ilmailun ilta Tero Arra
- 22.....Jazz-ilta Aatu Leinonen
- 24.....Klubin gastronomit Jorma Hämäläinen
- 27.....Johannes Koroman syntymäpäivä Toimitus
- 28.....Kuoromme Portugalissa Martti Helsilä
- 34.....Sotilaspolitiikan ilta Jaakko Savisaari
- 38.....Oikeuspolitiikan ilta Susanna Reinboth
- 42.....Veteraani- ja maanpuolustusilta Antti Henttonen
- 45.....Viini-ilta Jorma Hämäläinen
- 46.....Seniorilounas Pekka Sutela
- 48.....Sikareita ja gastronomiaa Kuubassa Aleksej Leppänen
- 54.....Hirvijahti Valkealassa Lars Winqvist
- 55.....Matkailujaoston uutisia Lauri Palojärvi ja Olli Koskimies
- 56.....Biljardiottelu tamperelaisia vastaan Elias Iirola
- 58.....Ohjelmallinen päivällisristeily Matkailujaosto
- 59.....Aarne J. Aarnio Toimitus

Helsingin Suomalainen Klubi-lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.Klubi.fi)

Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki

puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa

Päätoimittaja: Leif Eklöf

Graafikko: Yrjö Klippi

Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat

Paino: Forssa Print

Klubin sääntöihin muutoksia

Johannes Koroma

Klubimme kevätkokouksessa käytiin vilkas keskustelu kahdesta periaatteellisesti merkittävästä asiasta. Johtokunta esitti kokoukselle, että säänoistämme poistettaisiin vapaajäsennyttä koskeva kohta ja muutaman vuoden siirtymäkauden jälkeen uusia vapaajäsennyksiä ei enää myönnettäisi. Vanhoja vapaajäsennyksiä ei tällä päätöksellä peruttaisi.

■ ■ Esityksen lähtökohtana oli selvitys, joka osoitti, että vuoden 2020 mennessä vapaajäsenten määrä tulee kaksinkertaistumaan ja kymmenen vuotta myöhemmin kolmannes nykyisestä jäsenkunnasta olisi vapaa-jäseniä. Se johtaisi pitemmällä tähtäyksellä joko nykyisen, laajan ja monimuotoisen toiminnan rahoituksen olennaiseen kaventumiseen tai jäsenmaksujen tuntuvaan korottamiseen.

Itse ajattelen tätä eräänlaisena sukupolvi-kysymyksenä. Nykyiset jäsenet siirtäisivät toiminnan rahoitusvastuun nuoremalle sukupolvelle. Mielestäni se ei ole aivan oikeudenmukaista eikä myöskään klubimme taloudenhoidon vakauden kannalta kohtuullista. Johtokunta saikin selvää tukea ajatukselle ja se veloitettiin valmistelemaan tarkennettu esitys sääntömuutoksesta syyskokoukselle.

Karenssiaika uudelleen valintaan

Syyskokous velvoitti johtokunnan selvittämään myös, millaista karenssiaikaa tulisi soveltaa johtokunnan jäsenen uudelleen valinnassa täyden johtokunnan jäsenyyskauden jälkeen. Nykyisten sääntöjen mukaan johtokunnan jäsenyyskausi on kolmivuotinen ja johtokunnan jäsen voidaan erovuoroisena valita uudelleen johtokuntaan enintään yhden kerran.

Sen sijaan säännöissä ei sanota mitään siitä, voidaanko sama henkilö valita uudelleen johtokuntaan ns. karenssiajan jälkeen, ja jos voidaan, kuinka pitkä tauko on tarpeen. Vai onko johtokunnassa täyden kauden toiminut jäsen lopullisesti vaalikelvoton? Asia on periaatteellisesti merkittävä, jos ajatellaan jäsenen toimineen jonkun toimikunnan puheenjohtajuuden perusteella johtokunnassa, ja joskus vuosia myöhemmin hän olisi sopiva ehdokas vaikkapa puheenjohtajaksi.

Johtokunnassa käydyin keskustelun jälkeen päädyttiin esittämään karenssiajaksi yhtä täyttä jäsenyyskautta, siis kolme vuotta. Historiallinen selvitys osoitti, että ainakin pari johtokunnan jäsentä on vuosia myöhemmin valittu uudelleen johtokuntaan. Kevätkokouksessa esitettiin muitakin vaihtoehtoja karenssille: yhdestä vuodesta kuuteen vuoteen. Uudelleenvalinnan mahdollisuutta ei

kuitenkaan haluttu täysin torjua. Tämänkin esityksen tarkentaminen siirrettiin tulevaan syyskokoukseen.

Uusien jäsenten aktivoiminen

Johtokunnan asettama työryhmä on pohtinut, miten uudet jäsenet saataisiin mahdollisimman pian liittymisensä jälkeen aktiivisesti mukaan klubin toimintaan. Uusia jäseniä hyväksytään vuosittain noin 150.

Perinteiseen tapaan aktivoimisen velvollisuus kuuluu ensi sijassa uuden jäsenen kummeille eikä vastuu siitä pääty kummiateriaan. Kynnys tulla mukaan on ehkä korkein juuri liittymisen jälkeen. Juuri siksi kummien tulisi kutsua uusia jäseniä eri tilaisuuksiin tai harrastustoimintaan. Eräät kummit ovatkin erinomaisella tavalla huolehtineet tästä velvollisuudesta kooten ”omansa” erilaisiin yhteisiin tilaisuuksiin jopa omaksi pöytäkunnaksi. Kaikki eivät kuitenkaan ole olleet yhtä pontevia kummisetiä.

Ehdotukset sopivista menettelytavoista valmistuvat tämän kevään aikana ja niistä kerrotaan tarkemmin syksyn myötä. Jo nyt jäsenyyskaavakkeessa kysytään ehdokkaan kiinnostuksesta eri toimintamuotoihin ja harrastuksiin. Sen perusteella niiden toiminnasta vastuulliset saavat tästä tiedon ja mahdollisuuden tiedottaa toiminnasta suoraan uusille jäsenille.

Klubin kesätaukoa selvitetään

Klubi sulkeutuu perinteisen tapaan kesällä kahdeksi kuukaudeksi. Joidenkin jäsenten mielestä näin pitkä kesätauko on mennyttä aikaa. Sen sanotaan heijastavan niitä vuosikymmeniä, jolloin virkamiehet siirtyivät Helsingistä maaseudulle, tai ainakin siirsivät perheensä sinne.

Olisiko kesätaukoa lyhennettävä ja klubin tarjottava muodossa tai toisessa mahdollisuus tilojen käyttöön ja ruokailuun esimerkiksi Juhannukseen saakka tai avauduttava jo elokuun alussa rapukauden ollessa käynnissä. Perusteluna lyhyemmälle sulkemiselle on esitetty sitä, että nyt jäsenet ajetaan keskustan muihin ravintoloihin lounastamaan. Tietenkään klubitoimintaa ei voi jatkaa yhtä vilkkaana kesäkaudella, mutta klubilounas voisi koota jäseniä yhteisen pöydän ääreen.

Tämän ajatuksen selvittäminen on käynnistetty ja samalla pohditaan, millaista ohjelmaa alkukesästä tai elokuussa voisi olla, jos ravintola pidetään osittainkin avoinna. Selvityksen perusteella yhdessä ravintoloitsijan ja ravintolajaoston kanssa arvioidaan, onko nykyistä käytäntöä syytä muuttaa.

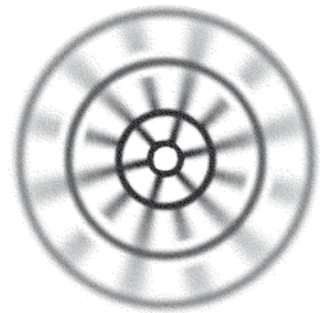
Ravintolamme on käynnistänyt asiakastytyväisyystutkimuksen ja lisännyt markkinointipanostaan. On tärkeää, että

ravintoloitsijat saavat mahdollisimman kattavasti aitoa palautetta asiakkailtaan, joista klubin jäsenet ovat merkittävä osa.

Ravintolan toiminta on ollut alan yleisistä vaikeuksista huolimatta varsin menestyksellistä. Alkutilven pieni notkahdus asiakasmäärissä korjautui kevään aikana ja nyt edetään ennakoarvioiden mukaisesti. Meidän on syytä antaa täysi tunnustus Mialle ja Petrillemme sekä koko henkilökunnalle tästä suorituksesta aikana, jolloin yhä useammat ravintolat ovat joko lopettaneet tai myyntilistoilla.

Toivotan heille ja kaikille jäsenille nautittavaa kesää.

Johannes Koroma

Hyvät Klubiveljet

Raimo Ilveskero

Alkuvuoden monipuolinen ohjelmatarjonta houkutteli jälleen runsaan joukon klubilaisia ja puolisoita nauttimaan Klubin ilmapiiiristä. Huhtikuussa saimme kahdena eri klubi-iltana vieraita sekä Jyväskylän että Vaasan Suomalaiselta klubilta. Heille esiteltiin Klubin tiloja ja valotettiin Klubin toimintaa. Vieraidemme kiinnostus koski monia toiminnan piirteitä ja Helsingin laajat mahdollisuudet tulivat huomioiduiksi. Vieraat nauttivat klubi-illan buffet-päivällisen ja osallistuivat aktiivisesti kahden illan keskusteluihin. Kiitos heille vierailuista. Muistanemme, että olemme tervetulleita vierailemaan yt-klubeissa.

■ ■ Yhtä keskeisistä klubi-iloista – veteraani-iltaa – vietettiin huhtikuun 18. päivänä. Tänä vuonna iltaan olivat kutsutut myös veteraanien puoliset. Toive tästä esitettiin vuosi sitten. Toteutus osoitti, että toive oli mietitty ja mukana olikin lähes sama määrä veteraaneja kuin vuotta aiemmin, vaikka usea Klubin veteraanijäsen on kuollut viimeisen iltahuutonsa.

Klubi suljetaan kesäksi 6.6. Veneretki 7.6 ja tennis- ja kulttuuriretki Lohjalle 12.6. päättävät kauden.

siakastyytyväisyysmittaus

Klubi on tilannut Haaga-Helium toukokuussa toteuttaman kyselyn ravintolan asiakastyytyväisyydestä. Kysely kohdistettiin jäsenkuntaan, vuokralaisiin ja ravintolan muihin asiakkaisiin. Kesän aikana valmistuvien tulosten pohjalta tarkastelemme ravintolasopimuksemme mukaisesti niitä kysymyksiä, joihin yhdessä ravintolayrittäjiemme kanssa on määriteltävissä kehittämishankkeita.

Ravintolan myynnin vaihtelut ovat alkuvuonna olleet huomattavia, mutta Klubin onneksi vuokratuottoa on kertynyt suunnitelman mukaisesti, mikä turvaa osaltaan tekemäämme toimintasuunnitelmaa.

Helsingin kaupungin ympäristökeskus teki keväällä joukossa helsinkiläisiä ravintoloita yllätystarkastuksia. Tarkastus-

ten tulokset saivat julkisuutta kärkiravintoloita myöden huomautuksista hygieniasoissa. Voimme olla tyytyväisiä, että Klubin ravintola sai tässä yllätystarkastuksessa puhtaat paperit.

Kunnostusta ja korjauksia

Kesän aikana on suunnitelmamme omin ja tilatuin voimin toteuttaa Klubilla ja sen ravintolassa kunnostustöitä. Ravintolan keittiössä uusitaan kalustoa ja laitteita. Salissa uusimme kabinettien tilanjakajia ja parannamme äänieristyksen tasoa. Portaikossa ja osassa kabinetteja kohennamme lattia- ja seinäpintoja.

Kiinteistöyhtiön toteuttaman kuntoarvion pohjalta on tarjouten jälkeen tilattu hankesuunnitelma lvi-korjauksista. Suunnitelma valmistuu syksyn aikana ja kun kuntoarvio ei indikoit mitään hälyttävää voitaneen korjaustyöt jaksottaa kiinteistöyhtiön ja Klubin taloustilanne huomioiden useammalle vuodelle vuosikymmenen toiselle puoliskolle.

Sihteerin, klubimestareiden ja omasta puolestani toivotan klubiveljille hyvää kesää.

Syksyn kausi avataan jälleen uutispuurolla 12.8., tervetuloa silloin taas mukaan!

Raimo Ilveskero

Kymmenen vuoden Klubilehdet verkossa

Leif Eklöf

Klubimme lehdet vuodesta 2003 ovat luettavissa verkossa. Päätoimittajina tänä ajankautena ovat toimineet Antti Henttonen (edelleen lehden toimituskunnassa), Jarmo Virmavirta, Pekka Kostamo ja Leif Eklöf. Lehdet on toki postitettu koko jäsenkunnalle mutta verkossa ovat aiemmat lehdet uusienkin jäsenten luettavissa. katso: www.klubi.fi/klubilehdet

■ ■ Verkossa ovat myös jäsenlehden ohjelmaa täydentävinä jäsentiedote www.klubi.fi/jasentiedote ja viikkokirje www.klubi.fi/viikkokirje. Koska lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa tulee ohjelmaan väistämättä täydennyksiä ja muutoksia. Nettiä kannattaa siis seurata. Jos et saa viikkokirjettä sähköpostiisi ilmoita sähköpostiosoitteesi sihteerille: sihteer@klubi.fi Samaa osoitteeseen toimitetaan muikin jäsenyyteen liittyvä posti kuten postiosoitteet.

Mainittujen asoiden lisäksi verkossa julkisella puolella ovat Suomen Kansan Sähköisen muistin sisältö, 130 vuotta Helsingin Suomalaisen Klubin toimintaa- kirja, Suomalaisen kirjoituskilpailun sivusto sekä Taskutietoa Klubista- vihkonen (myös englanninkielisenä). Klubi on myös Facebookissa www.facebook.com omalla sisäisellä osoillaan. Sinne voi ilmoittautua ”Klubin ilmoitustaulu”- tunnuksella.

Julkisuudessa on eri klubeja moitittu ”salaseuraisuudesta”. Tästä ei ainakaan meidän Klubiamme voi syyttää. Toimintamme ei ole salamyhkäistä vaan kerromme siitä avoimesti.

Tämän lehden Cover Story on ulkopoliittikan illan aihe ”Painopiste pohjoisessa”. Se kuvaa taas hyvin laaja-alaista ohjelmamme kirjoja. Teemaillat ovat laajasti esillä. Kirjoituksia on sotilaspolitiikasta, ilmailusta, veteraani- ja maanpuolustusta,

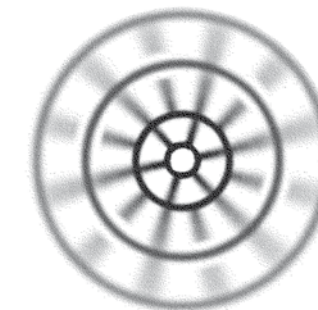
sillasta, kokkauksesta jne. Lehti kuvaa siis jälleen laajasti toimintaamme

Yleishyödyllisen toimintamme uusi ”lippulaiva” Suomalainen kirjoituskilpailu saa taas ansaitsemansa huomion.

Hyvää kesää

*Leif Eklöf
päätoimittaja*

PS. Heinäkuun lopussa ilmestyy täydennetty syksyn ohjelma Klubilehdenä 2B ja se postitetaan koko jäsenistölle.

Tempppelin harjalla

- PAKKASIA on pidellyt, vaikka ollaan jo pitkällä huhtikuussa. Pihateillä on pääkallokeli ja ensiapuasemilla tungosta.

- Ei surra, hiihtohanget ovat loistavan luistavat, ties vaikka vielä vappunakin lykkäsin niillä tippaleipä taskussa.

- Voivat lumet lähteä äkisikin kuten 1944. Vappuna oli vielä paljon lunta, mutta lämmin toukokuu korvasi kevään viivästymisen. Pellot orastuivat kilvaten, kunnes...

- ... kunnes...?

- Josip jyrähti.

- TASAVALTAMME hajanaisen hallituksen matkanteko ei ole luistanut. Se on lykännyt päätöksiä, kun lipsuvat sukset ovat olleet ristissä.

- Kuuden puolueen porukalta puuttuu yhteistyön kokemusta. Jokainen haluaa hiihtää omaa ja välillä naapurinkin latua, tulee tönimistä.

- On pääministerillä paimentamista, kun omille harteille on kasaantunut ylimääräisiäkin paineita. On epäilyjä Himasen suosimisesta, Häkämiehelle kuiskailemisesta ja osinkoverolobbareiden kuuntelemisesta sekä painajaisunia gallupeista.

- Nyt on paljastunut, että valtio itsekin on yhtiöidensä kanssa veroparatiisien asiak-

kaana. Kustikin polkee paratiisin kautta.

- Hallitusongelmien käynnistäjänä on ollut kaikkien alojen apostoli Timoteus, joka pakotti rakentamaan liian laaja-pohjaisen hallituksen pehmeälle perustalle.

- Hyvin on Siilijärven mies pitänyt toistaiseksi laumansa koossa. Liekö ollut jo pienenä paimenessa.

- Keskustan puheenjohtaja Juha Sipilä ehdotti Kataiselle eroa.

- Mitähän, jos Katainen ottaisi hallitukseen Soinin mainostamien takiaispuolueiden tilalle kepun? Sipilä osasi neuvoa Arhinmäkeäkin puolustamaan meidän osingottomien oikeuksia. Tulisi kolmikantahallitus. Kolmijalka on maailman tasapainoisin esine.

- Ei tukita pientenkään suita.

- Kolmisointu on kolmiyhdyden symboli.

- Kolmisointuja on epäharmonisiakin, joten ne sopivat politiikan perussäveliksi.

- Kolme voi olla kohtalokaskin luku. Hallitus yrittää nyt yhtäaikaa kolmea suurta uudistusta, kunta-, sote- ja verouudistusta ja on tukehtumassa suuriin suupaloihin.

- POHJOIS-KOREA pullistelee. Pelottelee isompiaan ydinaseella. Syyttää muita sodalla uhkaamisesta vaikka vain itse uhkailee.

- Haluaa näyttää pimennossa ja kurjuudessa eläville alamaisilleen, miten mahtava johtaja hän on, vaikka taitaa olla vain kenraaliensa megafoni.

- Se on vaarallista uhittelua. Voi peukalo eksyä väärälle liipasimelle.

- PRESIDENTTIMME kävi pienen Korean isossa naapurissa ja puristi ensimmäisenä länsimaiden valtionpäämiehenä Kiinan uuden presidentin kättä.

- Suloinen Jennimme sisarteli maailman mahtavimman matroonan kanssa.

- Toivottavasti presidentti-parimme onnistui rakentamaan ilmasiltaa Uralin yli.

- ENTINEN presidenttimme piipahti Uralin maaperällä. Taisi jäädä aikanaan jotain tärkeää sanomatta Vladimir-veljelle ja piti käydä supattelemassa se hänelle.

- Siitä ei annettu julkilausumaa...

- ... eikä uutisvuotoa.

- Jospa hän kävi varoittamassa naapurin isäntää jostakin- vaikkapa epäluotettavasta lapsiasiamiehestä.

- Tarkoitatko Astahovia vai Bäckmania?

- Joutavat samaan nippuun, tuntuvat olevan samasta puusta veistettyjä.

- KOULUMAAILMASSA kiehuu ja kuohuu. Helsingin opettajilla on Damokleen miekka pään päällä. Jos yrittää pitää järjestystä ja työrauhaa, miekkaa kannattava ohut jouhi voi katketa. Katkesi jo kerran.

- Ovatkohan opetuslautakunnan kaikki jäsenet sotien jälkeisen vapaan kasvatuksen hedelmiä?

- Olen seurannut neljän sukupolven koulunkäyntiä: oman, lasteni, lastenlasteni ja heidän lastensa.

- Mikä on muuttunut?

- Paljonkin koulussa ja sen ulkopuolella. Vanhan rinnakkaiskoulujärjestelmän tilalle on tullut sosiaalisesti oikeudenmukaisempi peruskoulu, jossa ei asuinpaikka eikä vanhempien varallisuus ratkaise lasten pääsemistä lahjojensa mukaiselle opintielle.

Toisaalta opetuksen eriyttäminen on tuonut uusia haasteita, kun heikoimmin menestyviä ei

voi enää potkia pois koulusta. Opetusmenetelmät ja välineet ovat kehittyneet ja opettajien koulutustaso kohonnut, mutta on muitakin. Koulun ja kotien ulkopuoliset oheiskasvattajat ovat lisääntyneet ja voimistuneet: asutuksen kaupungistuminen, jengit, valvomaton netti ja tv, huumeet, lisääntynyt kotien rikkoontuminen- särkyneissä kodeissa on vaarana kasvaa rikkinäisiä nuoria. Kapinamielen käynnistäjänä voivat olla asunto-olot, kiusatuksi tai syrjityksi joutuminen, vanhempien työttömyys tai kiireinen kilpajuoksu markkinavoimien kilparadalla- onhan niitä. Työntekijöiden irtisanojat voisivat miettiä osuutetaan koulun vaikeuksiin ja me kiireiset isät katsoa peiliin. Syiden vyyhti on monisäikeinen.

- Koulun tarjoamat opetusselliset ja sosiaaliset edut ovat ehkä tulleet niin itsestään selviksi, ettei niille osata antaa enää arvoa, esimerkiksi ilmainen kouluruoka ja maksuton opetus.

- Ovatkohan parhaat nuoremme edelleen halukkaita haikautumaan opettajiksi?

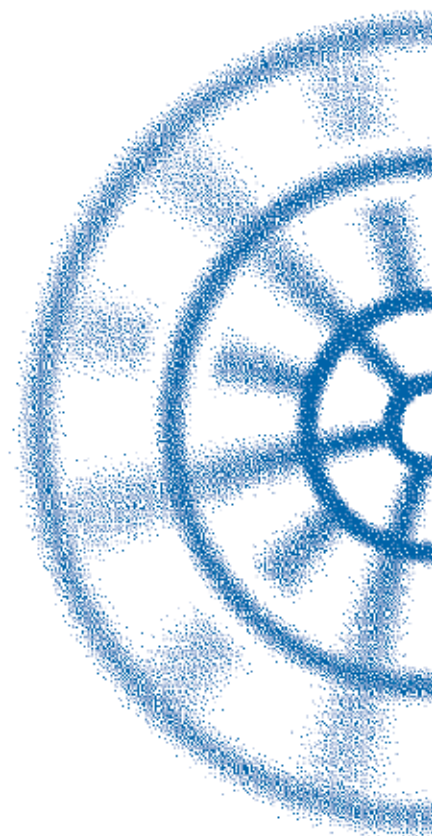
- Oikeuslaitos ja lainsäätäjä ovat nyt tempppelin harjalla. Niiden päätöksistä riippuu koulujen työrauha sekä lastemme ja koko yhteiskuntamme tuleva turvallisuus. Jos Helsingin opetusviraston ja lautakunnan tähänastiset päätökset jäävät voi-

maan, kouluja uhkaa svaboda.

- Ne eivät tasoita tietä koulurauhalle senkään vertaa kuin eduskunnan puhemiehen yllättävä muistelmakirja hänen presidenttipolkuaan. Uskon, että lautakunta peruu päätöksensä.

Voisi samalla harkita eroa itselleen.

Pöytäläinen

Painopiste pohjoisessa

– Suomi arktisena osajana

Ulkopoli-
tiikan illas-
sa 4.4.2013
senior fellow
Esko Aho, suurlä-
hettiläs Jaakko Kalela
ja toimitusjohtaja Tero
Vauraste lähestyivät ark-
tisen alueen haasteita eri
näkökulmista. Ulkopoliit-
tista iltaa isännöi viimeistä
kertaa suurlähettiläs Antti
Lassila. Kaikki ovat aktiivisia
toimijoita Suomen Arktisessa
Seurassa.

Painopiste pohjoisessa

■ ■ Illan avasi Olli Alho kiittämällä Antti Lassilaa hänen erityisestä roolistaan kirkastamassa klubiveljille ja muille suomalaisten kuvaa maailmasta ja maailman kuvaa Suomesta. Antti Lassila totesi, että arktinen teema on uusi. Kymmenen vuotta sitten se ei ylittänyt uutiskynnystä, mutta nyt tilanne on toinen. Media seuraa arktisen alueen tapahtumia, siitä on kirjoitettu lukuisia, hyviä kirjoja ja valtiot laativat ja päivittävät arktisia strategioitaan. Mistä tämä johtuu? Määriteltiin arktinen alue sitten napapiirin tai 60 leveysasteen, puurajan tai heinäkuun 10 asteen keskilämpötilan pohjoispuoliseksi alueeksi, alue lämpenee nopeasti ilmastomuutoksen johdosta. Tämä avaa mahdollisuudet hyödyntää alueen energia- ja mineraalivaroja sekä uusia liikenneväyliä. Mutta mitkä ovat Suomen rooli, tavoitteet ja uhkat?

Liiketaloudellinen näkökulma – suuria mahdollisuuksia

Tero Vauraste avasi näkymän tuhansien työpaikkojen ja miljardiluokan liiketoiminnan luomismahdollisuuksiin. Hänen johtamansa suomalaiset jäänmurtajat omistava Arctia Shipping toimii useammassa ulottuvuudessa; globaali ulottuvuus sisältää offshore-toiminnan tukemisen maailman eri merillä, Itämeren ulottuvuus kansallisen

Suurlähettiläs Antti Lassila. Kuva: Arto Toivanen

Illan avasi Olli Alho kiittämällä Antti Lassilaa hänen erityisestä roolistaan kirkastamassa klubiveljille ja muille suomalaisten kuvaa maailmasta ja maailman kuvaa Suomesta. Antti Lassila totesi, että arktinen teema on uusi. Kymmenen vuotta sitten se ei ylittänyt uutiskynnystä, mutta nyt tilanne on toinen. Media seuraa arktisen alueen tapahtumia, siitä on kirjoitettu lukuisia, hyviä kirjoja ja valtiot laativat ja päivittävät arktisia strategioitaan.

Suomen meriklusterissa on 10 000 työpaikkaa sekä osaamista laivanrakennuksessa ja alusten operoinnissa. Maailmalla on noin 60 jäänmurtajaa, joista kaksi kolmannesta on suunniteltu Suomessa.

ulkomaankaupan varmistamisen sekä paikallinen esimerkiksi sataman toiminnan turvaamisen jääolosuhteissa. Arctia Shippingillä on laivastossaa neljän sukupolven jäänmurtajia. Uusin, satamajäänmurtaja Kemin Karhu valmistuu vuonna 2014

Suomella on 120 vuoden talvimerenkulun osaaminen Itämerellä. Se on maailmanluokkaa ja sitä osaamista voidaan viedä Pohjoiselle Jäämerelle, jossa toiminta on kannattavaa. Vuoden 2012 kesä oli ensimmäinen, jolloin kaksi suomalaista murtajaa Fennica ja Nordica osallistuivat 15 laivan tukilaivastossa Shellin öljynporaushankkeeseen Alaskan pohjoispuolella. Arctia Shippingillä on kolmen vuoden sopimus Shellin kanssa jäänmurrosta Pohjoisella Jäämerellä. Jääpeitteen sulaessa energia- varojen hyödyntäminen tulee yhä houkuttelevammaksi.

Suomalaiset ovat maailmanmestareita jäänmurtajien suunnittelussa, jäänmurtajien öljyntorjuntakäytössä ja mootoreiden ja teknisten järjestelmien konversiossa arktisiin olosuhteisiin.

Naapurimme Venäjä ennustaa liikenteen kasvavan pohjoisella merireitillä (northern sea route, NSR, koillisväylä) nykyisestä noin miljoonasta tonnista 20 miljoonaan tonniin vuoteen 2020 mennessä. Venäjä investoi merireittiin ja luonnonvarojen hyödyntämiseen nyt markkina- lähtöisesti.

Suomen arktinen strategia päivitetään kevään 2013 aikana. Se tulee sisältämään aiempaa konkreettisen toimintaohjelman myös Suomen taloudellisten intressien turvaamiseksi. Toimintaohjelman luomista ja Suomen intressien turvaamista tukee syksyllä 2012 perustettu Suomen Arktinen Seura.

Suomen meriklusterissa on 10 000 työpaikkaa sekä osaamista laivanrakennuksessa ja alusten operoinnissa. Maailmalla on noin 60 jäänmurtajaa, joista kaksi kolmannesta on suunniteltu Suomessa. Arvion mukaan tulevaisuudessa Pohjoisella Jäämerellä operoi 2000 alusta, joista ainakin 60 ovat jäänmurtajia.

120-vuotisen kokemuksen ja arktisen laivanrakennuksen ja alusten operoinnin kautta on luotavissa tuhansia työpaikkoja.

Ulkopoliittinen näkökulma – ja mitä Yhdysvallat aikoo

Arktinen alue ja sen muutos ei Yhdysvaltojen näkökulmasta ole tärkeimpiä kohteita. Yli-voimaisesti tärkein kohde tällä hetkellä on Kiina. Kiinnostus Venäjään on vähentynyt eikä arktiseen alueeseen kiinnitetä huomiota. Yhdysvalloilla ei ole varsinaista arktista strategiaa. Öljynporauksen mahdolliset ympäristövaikutukset pelottavat. Kiinan Xue Long –jäänmurtajan tieteelliset matkat Pohjoiselle Jäämerelle eivät herättäneet huomiota, vaikka Kiinan

kiinnostus arktisiin alueisiin on huomattu. Kiinan haaste tulee kuitenkin lähinnä Tyynenmeren kautta.

Yhdysvalloilla on ainoastaan yksi toimintakykyinen jäänmurtaja. Kiinnostus pohjoisen öljy- ja kaasuvaroihin on vähäistä, koska liuskekaasun hyödyntäminen on muuttanut energiaomavaraisuutta. Kaasun hinta Yhdysvalloissa on vain viidesosa Euroopan hinnoista ja kymmenesosa Japanin hinnoista. Vuonna 2020 Yhdysvaltojen uskotaan olevan lähes omavarainen.

Yhdysvalloille tärkeä kotimainen teollisuus on jälleen kasvussa. Euroopassa ei tätä ole ymmärretty. Euroopan pitäisi nyt toimia energia- ja teollisuusaloilla.

Venäjä on päättänyt olla arktinen suurvalta. Se panostaa liiketoiminnan lisäksi sotilaallisiin suorituskykyihin ja on suurin hyötyjä arktisen alueen avautumisesta.

Kiinan oma talous ja sen kasvu tarvitsevat energiaa, raaka-aineita ja liikenneväyliä. Kiina hankkii aktiivisesti kaivoksia muun muassa arktiselta alueelta.

Wayne Gretzky on sanonut: ”Hyvä pelaaja luistelee sinne, missä kiekko on, loistava sinne, mihin kiekko menee.” Tämä on hyvä ohje Suomellekin; Tulevaan on satsattava, edelläkävijällä on etu. Suomella on osaamista ja resursseja. Suomi voi siis olla merkittävä hyötyjä

Painopiste pohjoisessa

arktisen alueen kehityksestä.

Kansallispoliittinen näkökulma – Suomen poliittiset intressit

Jaakko Kalela totesi, että jo 20 vuotta sitten Suomi ymmärsi Wayne Gretzkyn tavoitteet. Vuonna 1991 pääministeri Esko Aho isännöi arktisten maiden ympäristäasioihin keskittyneen kokouksen, joka käynnisti Rovaniemen Prosessin. Tämä puolestaan johti Arktisen Neuvoston perustamiseen vuonna 1996. Arktinen Neuvosto on kaiken arktisen yhteistyön pohjana. Suomi on ollut myös aktiivinen pohjoiskalotin yhteistyössä. Suomi veti Venäjän mukaan yhteistoimintaan. Yhteistyö kehittyi Barentsin alueen yhteistoiminnaksi 1990-luvun alussa. Vaikka Neuvostoliitto vuonna 1991 katosi, ovat yhteistyön mahdollisuudet Venäjän kanssa vain kasvaneet. Suomen liittyminen Euroopan Unioniin antoi Suomelle mahdollisuuden vetää Unioni arktiseksi toimijaksi. Euroopan Unioni tapaa katsoa keskelle ja etelään. Suomi on saanut Unionin katsomaan myös pohjoiseen.

Vaikka Suomella ei ole Pohjoisen Jäämeren rantaa eikä siten sektorioikeuksia rikkauksiin, on Suomella selkeitä intressejä alueella. Taloudelliset intressit on jo esitelty. Suomi pyrkii alueen rauhan ja vakauden säilyttämiseen ja kehittämiseen. Tämä korostui kylmän

sodan aikana, jolloin Suomi oli ”tulilinjalla”. Suomessakin havaittiin 1960-luvulla Pohjoisen Jäämeren ydinkokeiden pitkäaikaiset vaikutukset ympäristöön. Vaikka kylmä sota on ohi, ei strateginen mielenkiinto alueeseen ole hävinnyt, vaikkakin muuttunut. Kiinan mielenkiinto ja toiminta alueella osoittaa tämän.

Arktisen alueen ympäristö on herkkä vaurioille kuten ydinkokeiden ja öljyonnettomuuksien vaikutuksille. Vaikka ilmastomuutos avaa uusia mahdollisuuksia, ovat jään ja ikiroudan sulaminen aiheuttaneet kierteen, joka vahvistaa itseään. Tällä on globaalit vaikutukset. Suomenkin intresseissä on pohtia mitä pitää tehdä. Alkuperäiskansoista Grönlannin ja Pohjois-Amerikan inuitien tietoisuus asemastaan on korkea. Meillä on saamelaisemme, joiden asemasta kannamme huolta. Suurin haaste on Pohjois-Venäjän alkuperäiskansojen asema, joka on heikentynyt. Meillä on moraalinen velvollisuus ja mahdollisuus tehdä yhteistyötä näiden kansojen aseman parantamiseksi. Suomella on korkeatasoinen tieteellinen potentiaali. Rovaniemen asema on keskeinen ja sen verkostoa on hyödynnettävä, koska kansainvälistä mielenkiintoa on olemassa.

Arktisen alueen ulkopuoliset maat ovat kasvavassa määrin kiinnostuneet arktisista alueista. Arktisen Neuvoston jäseniksi

muiden muassa pyrkivät Kiina, Japani, Etelä-Korea ja Singapore osoittavat yhteistyön valtavat mahdollisuudet. Kilpailu intresseistä on kovaa, mutta nyt on yhteistoiminnan esteitä poistettava käytännön toimin. Suomen yhteistoiminnan kehittämisen haasteena Venäjän suuntaan on kielitaidon puute. Venäjä panostaa arktiseen alueeseensa, siksi Venäjä on Suomelle tärkeä kumppani ja mahdollisuus. Myös Norjan suuntaan skandinaavisten kielten huono osaaminen lisää haastetta.

Historiaa

Keskustelussa tuli esiin historiallinen aspekti. Suomalaisia arktisten alueiden tutkimuksen merkkihenkilöitä ovat muiden muassa geologi, vapaaherra Nils Adolf Erik Nordenskiöld (1832-1901), joka tunnetaan koillisväylän löytäjänä, tutkimusmatkailija, kielitieteilijä Matias Aleksander Castrén (1813-1852) ja tutkimusmatkailija, kasvitieteilijä Erik Laxmann (1737-1796).

Jaakko Savisaari

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLE

ASiantuntija - OSAAJA

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENI LLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITTAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

**POINTCOOL -
SERVICE OY**

**Suurkeittiölaiteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla**

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

SUURLÄHETILÄS
ANTTI LASSILA
- Klubin ulkopoliittisten
iltojen vetäjä 2002-2013.

■ ■ Antti Lassila syntyi vuonna 1932 Lapualla. Valtiotieteen kandidaatiksi hän valmistui vuonna 1958, jonka jälkeen hän toimi media- ja kustannusalalla. Ulkoministeriössä Antti Lassila aloitti vuonna 1961, jossa hänellä oli merkittävä ja vaihteleva ura kotimaassa ja ulkomailla. Antti Lassila on toiminut muun muassa ministerineuvoksena Bonnissa (1975-1979), pääkonsulina New Yorkissa (1985-1989) sekä suurlähettiläänä Tripolisissa ja Maltalla (1989-1991), Riisassa (1991-1995) ja Ateenassa (1995-1997). Antti Lassila on ollut perustamassa muun muassa Paasikivi-Seuraa, Ulkopoliittista Instituuttia, Suomen Akvarellitaiteen Yhdistystä ja Suomen Arktista Seraa. Kuvataide on lähellä Antti Lassilan sydäntä. Suurlähettiläs Lassila toimii edelleen Klubilla aktiivisena osallistujana.

Nuorten arvot kohdallaan

Viides Suomalainen kirjoituskilpailu osoitti, että ainakin kilpailuun osallistuneiden nuorten arvomaailma on kunnossa ja voimme rauhallisina luovuttaa maamme tulevaisuuden heidän kaltaistensa käsiin. Kirjoituksista pystyi helposti toteamaan, että nuorisomme pohtii ja kokee syvästi viime vuosina runsaasti julkisuudessa olleita pienten lasten ja vanhusten kohtelussa olevia puutteita.

■ Vuoden 2012 kilpailun teema oli ”Suomalaiset arvot ja moraali”. Kirjoitusaiheet haastoivat opiskelijat pohtimaan arvojen merkitystä kansalle ja yksittäiselle kansalaiselle. Yhteen-

sä kilpailun aiheista kirjoitettiin 386 kirjoitusta 43 koulussa eri puolilla Suomea. Opettajat saivat lähettää loppuarvosteluun kolme parhaaksi arvioimaansa kirjoitusta.

Kilpailu vakiintunut

Viides kilpailu osoitti, että kilpailu on muodostunut maamme arvostetuimmaksi vuosittaiseksi lukiolaisten kirjoituskilpailuksi. Loppuarvointiin saadut sata kirjoitusta olivat korkeatasoisia ja arvokysymyksiin syvästi, jopa henkilökohtaisesti tarttuvia.

Kilpailun koulumaailmassa saamaan hyvään arvostukseen vaikuttaa suuresti se, että klubilla on yhteistyökumppaneinaan alan parhaat asiantuntijayhteisöt: Opetushallitus, Äidinkielen opettajain liitto sekä Historian ja yhteiskuntaopin opettajain liitto. Suomen Kuvalehti ja Kustannusosakeyhtiö Otava tukivat jälleen kilpailua erinomaisin lehti- ja kirjapalkinnoin. Helsingin Suomalaisen klubin säätiö osallistui Mikko Pohtolan muistorahaston kautta voittajien palkitsemiseen.

Monipuolinen aihepaletti

Kilpailu mahdollisti arvokysymysten käsittelyn monesta näkökulmasta, olihan nyt valittavana peräti kahdeksan aihetta. Kirjoittajat pääsivät pohtimaan muun muassa minkälaisilla arvoilla Suomessa pyritään kuntapäättäjiksi, työn merkitystä ihmiselle sekä sukupuolten tasa-arvoa ammatinvalinnassa 2000-luvulla. Erittäin suosituksi osoittautuneessa tehtävässä kirjoittaja pääsi esittämään

Arvot kohdallaan

Jenni Haukio Pekka Rapilan avustamana kilpailun palkintoja jakamassa

näkemyksensä vanhuksen päivästä terveyskeskuksen vuodeosastolla tai lapsen päivästä lastentarhassa. Erityisesti tämä tehtävä kirvoitti nuoret kertomaan omista kokemuksistaan ja tekemään rakentavia ehdotuksia asiantilan korjaamiseksi.

Kilpailun suosituimmassa tehtävässä pohdittiin nyky-yhteiskuntamme arvoja sekä mistä kirjoittajan omat arvot ovat peräisin. Tästä aiheesta kirjoitettiin myös kilpailun voittajatyö.

Perinteisessä kirjallisuustehävässä analysoitiin ja tulkittiin arvojen näkökulmasta jotain suomalaisen nykykirjailijan teosta tai teatteriesitystä.

Palkitsemistilaisuus Kalevalanpäivänä

Kilpailun suojelija, filosofian maisteri Jenni Haukio jakoi Kalevalan päivänä palkinnot FT Panu Rajalan johtaman palkitsemislautakunnan valitsemille parhaille kirjoittajille.

Tasaisessa kilvassa palkittiin seuraavat kirjoittajat: 1) Sini Ekroos, Lahden Yhteiskoulun lukio, 2) Sanna Takalampi, Nurmon lukio, 3) Erik Immonen, Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu.

Lisäksi annettiin kunniamaininnat seuraaville kolmelle kirjoittajalle: Valter Uotila, Lohjan yhteislyseon lukio, Veera Nissi,

Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu ja Elisa Kössi, Lahden yhteiskoulun lukio.

Voittajatyö erottui joukosta

Palkitsemislautakunnan mukaan Sini Ekroosin työ on ”vilpitön, omakohtainen pohdinta elämän päämääristä. Oma tahto ja erilaisten valintojen mahdollisuus tulevat siinä raikkaasti ja teeskentelemättömästi esiin. Kirjoitus antaa uskottavan todistuksen suomalaisesta todellisuudesta, johon nuoren naisen maanpuolustustahtokin luontevasti asettuu”.

Päätöspuheenvuorossaan kilpailun johtaja totesi, että kilpailua voitiin jälleen pitää erittäin korkeatasoisena ja kilpailun tulevaisuutta valoisana.

Voittajan ajatuksia

Kilpailun voittaja Sini Ekroos kertoi äidinkielen opettajan mainostaneen Suomalaista kirjoituskilpailua oppitunnilla, mutta kovin moni hänen koulustaan ei kuitenkaan rohjennut tarttua tähän vapaaehtoiseen kirjoitusprojektiin. Aiheen ”Mistä minun arvoni ovat peräisin” Sini kertoi valinneensa sen perusteella, että keskustelu arvoista on henkilökohtaista, mutta myös ajankohtaista. ”Koin, että juuri niistä minulla on eniten sanottavaa, ja myös ehkä vähän eri tavoin kuin muilla”.

Puheenvuorossaan Sini Ekroos totesi, että ”äidinkieli on koulussa yksi niistä aineista, jotka jakavat mielipiteitä. Osa pitää sitä vaikeana, turhana ja liikaa työtä vaativana, osa taas opiskelee oppimäärän mukisematta. Mielipiteistä rajuimmat vetoavat siihen, miten englantia syrjäyttää suomen kielen tulevaisuudessa esimerkiksi työmarkkinoilla, kun maailma kansainvälistyy. Jokainen saa olla mitä mieltä haluaa, eivätkä mielipiteet radikaalisuudestaan huolimatta mene aivan metsään. Suomi on kuitenkin edelleen kansamme kieli esimerkiksi ajattelun tasolla ja sen merkitys on suuri myös historiassamme ja identiteetissämme. Englanti on kielten kentällä maailman mahti, joka yhdistää kansoja keskenään, mutta mikä muu yh-

distää meidät; vaisun, hiljaisen ja sisäänpäin kääntyneen pohjolan kansan paremmin kuin oma, ainutlaatuinen kieleemme?”

”Samalla tavoin kuin kansainvälistyminen muuttaa kielitämme, se muuttaa myös arvo-maailmaamme. Uusin tekniikka yhdessä yhä nopeamman tiedon

Kilpailun voittaja Sini Ekroos

kulun kanssa takaa sen, että asioiden tärkeysjärjestys muuttuu väistämättä. Luonnollinen muutos on tullut kuitenkin nopeasti. Kyynärpäätaktiikasta on tullut monille toimiva tapa edetä elämässä, ja toisaalta on hyvä miettiä, antaako nykyinen elämäntyyli enää muita vaihtoehtoja. Elämme täällä kuitenkin edelleen toistemme kanssa, olemme riippuvaisia toisistamme, ja yhteistyö on edelleen ainoa keino rakentaa yhteiskuntaa parempaan suuntaan. Kirjoittaminen yhdessä muiden ilmai-

sumuotojen kanssa antaa mahdollisuuden ottaa kantaa näihin muuttuviin asioihin ja epäkohtiin. Vaikka maailma muuttuu, vanhat, arvokkaat taidot, kuten kirjallinen viestintä pitävät pintansa maailman markkinoilla”.

Kuudes kilpailu työn alla

Päätöspuheenvuorossaan kilpailun johtaja totesi, että kilpailua voitiin jälleen pitää erittäin korkeatasoisena ja kilpailun tulevaisuutta valoisana. Projektiryhmä onkin jo aloittanut kuudennen kirjoituskilpailun valmistelun. Teema on ”Kansanvalta” ja se tulee liittymään vuoden 1863 valtiopäiviin, joita pidetään Suomen säännöllisten valtiopäivien alkuna. Tuolloin tehtiin monia Suomen talous- ja yhteiskuntaelämää koskevia tärkeitä päätöksiä, jotka nopeuttivat maamme kehittymistä nykyaikaiseksi kansalaisyhteiskunnaksi. Teemaan liittyen kuudennen Suomalaisen kirjoituskilpailun suojelijaksi on lupautunut eduskunnan puhemies Eero Heinäluoma.

Palkitut kirjoitukset ja niiden palkitsemisperusteet ovat luettavissa Suomalaisen kirjoituskilpailun internetsivustolla www.suomalaisuus.fi.

Teksti: Pekka Rapila
Kuvat: Elias Iiro

Liikennelentäjäkoulutuksen uudet tuulet

Finnair Flight Academy Oy (myöh. FFA) on Finnairin 100%:sti omistama koulutusyhtiö Vantaalla. Yhtiön toimialaan kuuluu lentokoulutus, turva- ja palvelukoulutusta sekä tekniikan koulutus. Liikennelentäjien käyttöön talossa on kuusi erityyppistä simulaattoria ja muita kevyempiä koulutuslaitteita. Koska lentosimulaattorit ovat varsin kalliita (uusi maksaa noin 10 MEUR), pyritään niitä hyödyntämään mahdollisimman tehokkaasti. FFA onkin toiminnassa jatkuvasti ympäri vuorokauden, vain Jouluaattona talo suljetaan vuorokaudeksi.

■ ■ Finnairin lisäksi FFA:lla on yli 40 ulkomaalaista asiakasta. Viimeisen vuoden aikana kaukaisimmat asiakkaat ovat tulleet Argentiinasta, taka-Siperiasta sekä Afrikasta. Ulkoiset asiakkaat käyttävät koulutuskapasiteetista jo noin kaksi kolmasosaa, joten lentokoulutuksen voidaan todeta olevan merkittävä suomalainen vientituote.

Viimeisin lentokoulutuksen kehityshanke on ollut FFA:n, Patria Pilot Training Oy:n, Suomen Ilmailuopiston ja Prewrite Oy:n yhteisen MPL-koulutusohjelman kehittäminen. Lyhenne MPL tulee sanoista Multi-Crew Pilot Licence. Yksinkertaistettuna se tarkoittaa lentokoulutusohjelmaa, jossa valittu kandidaatti koulutetaan yhdessä integroidussa ohjelmassa nollasta liikennekoneen perämieheksi.

Illan esitelmöitsijä Tero Arra. Kuva: Arto Toivanen

MPL-ohjelma on ollut jo vuosia käytössä mm. Lufthansalla, Swiss:llä sekä monilla suurilla lentoyhtiöillä Lähi-Idässä sekä Kauko-Idässä. Suomalaista MPL:ää ei ole kuitenkaan kehitetty Finnairin tarpeisiin, koska Finnairilla on jonossa valmiita lentäjiä odottamassa rekrytointia. Sen sijaan, MPL on kehitetty vientituotteeksi vastaamaan voimakkaasti kasvavien ulkomaalaisten lentoyhtiöiden koulutushaasteisiin.

Jo viranomaismääräykset edellyttävät, että MPL-ohjelma rakentuu alusta lähtien tietyn

konetyypin ja lentoyhtiön ympärille. Suomalainen MPL on tehty aluksi A320 konetyypin ja lopullinen sisältö räätälöidään tulevan asiakaslentoyhtiön proseduurien ja tarpeiden mukaan. Merkittävimpiä eroja ”vanhaan” koulutuspolkuun on edellisen lisäksi se, että koulutuksesta huomattava osa annetaan liikennekoneen simulaattorissa. Koko koulutuksen on laskettu kestävän 20 kuukautta ja sen päätteeksi oppilaat saavat MPL lupakirjan. MPL-lupakirjalla voi tehdä töitä vain siinä konetyypissä ja lentoyhtiössä johon

koulutus annettu, kunnes kasassa on 1500 lentotuntia. MPL-lupakirja ei oikeuta lentämään yksinlentoja pienkoneilla, vaan se on rajoitettu nimensä mukaisesti usean ohjaajan ympäristöön.

Luonnollisesti turvallisuuskriittisellä toimialalla uusi ja osin tuntematon MPL-koulutusohjelma on aiheuttanut myös huolta ja julkista keskustelua. Useimmiten kritiikin kärki osuu siihen, että oikealla lentokoneella lentämistä ei ole tuntimääräisesti niin paljon kuin ”vanhasa” ohjelmassa. MPL-ohjelma on joskus myös tulkittu yhdeksi lentoyhtiöiden uusista säästökeinoista. Keskustelut mm. Swiss:n ja Lufthansan koulutuspäälliköiden kanssa ovat kuitenkin vahvistaneet, että hyvin rakennettu MPL-ohjelma tuottaa tasalaatuaista ja liikennekoneen ohjaimiin valmista lopputulosta. Edelleen, koska ohjelmassa käytetään paljon kalliita simulaattoritunteja ja kokeneempia opettajia, on MPL-ohjelma kustannuksiltaan ainakin samaa tasoa tai hieman enemmän kuin perinteinen ohjelma. MPL ei ole säästökeino, vaan pyrkimys kehittää jo vuosikymmeniä rakenteeltaan melko samanlaisena pysynyttä koulutuspolkua vastaamaan paremmin lentotoiminnan asettamiin haasteisiin. Lentotunneista puhuttaessa kannattaa myös huomioida, että laskeutumisharjoituksia tyhjällä liikennekoneella tehdään MPL-ohjelmassa kaksinkertainen

määrä nykyiseen verrattuna ja koulutukseen kuuluu pakollisena myös upset recovery osuus.

MPL-ohjelman vahvuudet voisi tiivistää seuraavasti: 1. Koulutus on kompetenssi-pohjainen ja rakennettu alusta lähtien vastaamaan niitä taitotasovaatimuksia joita liikennekoneen turvallinen operointi

Jokainen lentäjä varmasti ymmärtää jo omakohtaisiin kokemuksiinsa perustuen, miten keskeinen tekijä lennonopettajan ammattitaito on oppimimiselle ja oikeanlaisen turvallisuusajattelun syntymiselle.

vaatii. 2. Koulutuksesta valtaosa tapahtuu liikennekoneen simulaattorissa ja myös niillä prosedureilla joita tuleva työntekijä käyttää. 3. Koulutuksessa käytetään enemmän kokeneita liikennelentäjiä opettajina. Jokainen lentäjä varmasti ymmärtää jo omakohtaisiin kokemuksiinsa perustuen, miten keskeinen tekijä lennonopettajan ammattitaito on oppimimiselle

ja oikeanlaisen turvallisuusajattelun syntymiselle.

Uusien liikennekonetyyppien tulo markkinoille tulee myös muuttamaan lentäjien jatkokoulutuksen sisältöä. Esimerkiksi Finnairille vuonna 2015 käyttöön otettavan A350 koneen koulutuksessa painopiste tulee olemaan koneen monien eri järjestelmien ja niiden käyttöliittymien hallinnassa. Konetyyppi on suoritusarvoiltaan ja käsitelyominaisuuksiltaan hyvin lähellä nykyistä A330 tyyppiä, joten esimerkiksi koneen ohjaaminen laskeutumisessa tai moottorihäiriössä pitäisi olla kovin tutun oloista kokeneelle A330 lentäjälle. Onkin mahdollista, että jatkossa erityyppisten Airbusien välisessä koulutuksessa tullaan käyttämään nykyistä selkeästi kevyempiä harjoituslaitteita. Uutena metodina Airbus on myös väläytellyt ”learning by doing” tyyppistä osuutta koulutukseen, jossa yksinkertaistettuna istutaan laitteen eteen ja käydään itsenäisesti läpi eri valikkoja ja toimintoja. Niin, kuinka suuren osa älypuhelimien toiminnoista meistä kukin on oppinut kokeilemalla laitetta ja kuinka suuren osan lukemalla käyttöohjekirjaa?

*Tero Arra,
Finnair Flight Academy*

Jazz-it!

Kuva Jarmo Heinonen

Ennätyksellisen nopeasti täyteen bookatun salin yleisö oli tullut Klubille ahmimaan hyvää jatsia lauantaina 9. maaliskuuta. Musiikkineuvos Seppo Hovin vetämässä illanvietossa kuultiinkin taas Suomen PerinneJazz ry:n hoitelemaa viihdyttävää jazz-makeaa mahan täydeltä.

■ Tilaisuuden avasi yhdistyksen hallituksen varapuheenjohtaja, vuorineuvos Matti Honkala, joka tarjoi tietoja yhdistyksen viimeaikaisista tapahtumista. Sitten Seppo Hovi kutsui flyygelinsä viereen trionsa, jos-

sa soittivat Pekka Sarmanto, b ja Keith Hall, drs. Avauskappale oli C jam blues. Markku Johanson taiteili flyytelitorven ja sittemmin myös trumpetin turvin taiturimaista soitantaa. Seppo Hovin mukaan olimme viettämässä naisten ja romantiikan iltaa – nuo daamimme ovat mukana koko ajan ja kaiken päivää (joidenkin mielestä varmaan jopa valitettavan vahvasti). Sitten kutsuttiin tositoimiin myös baritonisaksofonisti Pekka Toivanen – meikäläiselle entuudestaan tuntematon mutta valtavan taitava instrumentin

käsittelijä. Soitetut kappaleet olivat tuota tuttua jazz-kamaa.

Hovi on tavattoman taitava juontaja ja jutunkertoja. Mieleeni muistui eräs toinen taitava juontaja ja jutunkertoja, Raimo Lintuniemi. Hän oli usein 1970-luvulla juontamassa KYL:n konsertteja (Seppo Heikinheimohan tuomitsi juonnetut konsertit!) Raimolta löytyi juttuja vähän joka käänteeseen, sekä tosia että varmaan vähän keksittyjäkin. Yleisö oli kuitenkin ehdottomasti sitä mieltä, että kyllä niiden täytyy tosia olla, koska Lintuniemi niin kertoo.

Kari Fall valkoisine smokitakkeineen tulkitsi ikivihreitä jazz-sävelmiä. Jotenkin tuli mieleeni, että on miehen tulkinta aika tavalla jatsahtanut niiltä ajoilta, jolloin Kari Fall Syndikaatti soitti tanssimusiikkia KY:n ylioppilastansseissa. Nyt oli tarjolla aitoa jazzia.

Illan erityisvieraana esiintyi kaikkien suomalaisten tuntema ja ihailema Lasse Mårtenson, pianisti, laulaja, lauluntekijä ja kapellimestari. Hänen google-sivuillaan kerrotaan hänen olleen myös sähkötyksen Suomen ennätysten haltija. Tästä tiedosta muistivat mieleeni ajat 1950-luvulla Hämeenlinnan Poltinahon kasarmilla 2. ErVK-viestikompaniassa. Minäkin harjoitin tuota titausta ja ennätysten oli 120 sekä otto että anto. Meidän komppiamme ennätysten haltija oli harmonikkavirtuosi Paul Norrback. Jotenkin tuntuu tuo todellinen tai kuviteltu musikaalisuus autavan sähkötyksen taidoissa!

Lassen ohjelma-osuus sisälsi enemmän puhetta kuin soitantaa. Hän kertoi kesällä ilmestyvästä kirjastaan, jossa hän muistelee soittojansa ja matkojansa maailmalla. Toki hän kyllä soitikin taitavasti kuten aina. Lau-

loi myös taitavasti kuten aina.

PerinneJazzin tiedottaja Pepe Teirikari kertoi yhdistyksen tulevista tapahtumista. Ja yksi illan huippuesityksistä oli vielä Pertti Salolaisen huuliharpputaiturointi. Itsekin olen joskus nuoruudessani huuliharppua pidellyt, mutta aivan eri tasolla – matalammalla.

Ja vielä lopuksi kiitokset PerinneJazz ry:lle, Klubille, ravintoloitsija Mian herkullisille tarjoiluille ja omalle mukavalle pöytäseurueelle. Myös sille salin takaosassa istuneelle pöytäseurueelle, joka puhua pölliä koko ajan, kun muusikot salin toisessa päässä panivat parastaan!

Lisää hyvää jatsia toivoo Aatu Leinonen!

Klubin jäsenille alennuksia kirjoista

Otavan kirjoista alennus 30 prosenttia WSOY:n ja Tammen kirjoista 40 prosenttia.

■ Klubimme jäsenille on neuvoteltu alennukset Otavan ja WSOY:n kirjoista, jotka ostetaan kustantamojen omista kirjakaupoista. Alennuksen saa näyttämällä jäsenkorttia. Otavan kirjakaupan osoite on Uudenmaankatu 10 ja se on avoinna arkipäivisin maanantaista perjantaihin kello 10-18. Lauantaisin ja sunnuntaisin kirjakauppa on suljettu. Alennus ei koske oppikirjoja. WSOY:n kirjakauppa on Bulevardi 12. Bulevardin myymälä on avoinna maanantaista perjantaihin klo 10 – 18 ja lauantaisin klo 10 – 15. Tammen kirjakaupan osoite on Korkeavuorenkatu 37. Tammen myymälä on avoinna tiistaista perjantaihin klo 10–18. ja lauantaisin 11-15. Alennuksen saa normaalihintaisista WSOY:n, Tammen ja ReadMe:n kirjoista. Se ei koske Tammen oppimateriaaleja, Sanoma Pron tai muiden Bonnierin kuulumattomien kustantajien kirjoja eikä Tammen ja WSOY:n arvosteoksia.

Klubin kokkaajat vuoden 1926 menun kimpussa

Tässä on päästy jo asiaan.

Klubin gastronomisen kerhon viimesyksyisen ns. pitkän lounaan aikana löysimme eräästä ravintolamuseon vitriinistä Suomalaisen Klubin menun vuodelta 1926. Välittömästi joku – se taisi olla Jari Karpakka – heitti ilmaan ajatuksen: Eiköhän joskus tehdä ateria tuon menun mukaan. Lauantaina maaliskuun 9. päivänä ajatus toteutettiin Uudenmaan Marttojen keittiössä.

■ ■ Mainittuna päivänä meitä oli sitten paikalla viisitoista klubilaista valmiina toteuttamaan tuon menun. Mutta jo paljon ennen h-hetkeä oli pienempi

joukko eli Jouni Päivölä, Panu Tikka, Harri Mönkkönen ja Antti Parkkinen tehnyt valtavat valmistelut: selvittänyt reseptit, varannut Marttojen keittiön sekä

hankkinut raaka-aineet. Kaikista muista ruuista saatiin reseptit selville paitsi Karlbergin raudusta. Käytettiin sitten Prinsessojen keittokirjan vuoden 1936 painoksen reseptiä ”keitetty nieriäinen”. Ylivoimaisesti vaikein oli poronsatulan hankinta; sitä löytyi monen mutkan takaa eräästä Turun kauppahallin poroon erikoistuneesta myymälästä.

Varsinainen toiminta alkoi

paikan fasiliteettien selvittämisellä ja jaolla neljään työryhmään. Jouni veti poro- ja kieli-ryhmää, Panu kalaryhmää, Antti liemiryhmää ja Harri tuhatlehtikakun valmistusta. Omien ryhmiensä ohella Jouni ja Panu toimivat varsinaisina keittiömestareina. Panu ja Antti olivat myös jo edellisenä iltana Panun kotikeittiössä keitelleet valmiiksi häränhätäliemen pohjan, eikä se ollut mikään pikku kiehaus,

hommaan oli mennyt lähes viisi tuntia.

Välittömästi aloittamisen jälkeen keittiön täytti aikamoinen vilске ryhmien paneutuessaan annettuihin tehtäviin. Mitään merkittäviä ongelmia ei yhdelläkään ryhmällä ollut eikä yhtään epäonnistumista tarvinnut kirjata. Ja niinpä neljän tunnin aherruksen jälkeen kello viiden toista aikoihin oli edessä päivän kohokohta eli tuon valmis-

tamamme myöhäisen lounaan nauttiminen.

Tässä vaiheessa paikalle saapui Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma. Aiheen hänen kutsumiseensa antoi hänen lähestyvä 70-vuotispäivänsä.

Mainion häränhätäliemen nauttimisen jälkeen piti kunnivieraallemme puheen Heikki Tavela. Hän totesi alkuun tunteneensa Johanneksen aivan liian kauan eli vuodesta 1973

Helsingin Suomalaisen Klubin
Gastronominen Kerho

Kokkaus 9.3.2013
Suomalaisen Klubin Ravintolan
menu vuodelta 1926

Häränhätäliemi
Tio Pepe

Kylmää Karlbergin rautua
Sitruunamajoneesi
Wolfberger La Louve Pinot Noir 2010

Vihanneksia ja keitettyä poronkieltä
Sauce Veloute
Wolfberger La Louve Pinot Noir 2010

Poronsatulaa
Pariisin perunat, Brysselinkaali
Punaviinikastike
Baron de Ley Gran Reserva 2004

Tuhatlehtikakku
Jaillance Grande Tradition Clairette de Die

Klubin vuoden 1926 menu

Veljet tarkkailevat, Kai Sarpaneva poistaa kalvoja poronsatulasta. Vasemmalla toinen pääpomo Jouni Päivölä.

saakka. Johannes toimi tällöin HS:n taloustoimituksen osastopäällikkönä kirjoittaen yritysarvosteluja. Ensitapaaminen Johanneksen ja HT:n välillä oli ollut täysi katastrofi. HT väittää käyttäytyneensä tilanteessa turhan rempseästi ja arveli Johanneksen epäröineen kannattaisiko noin omituiseen ihmiseen lainkaan tutustua.

Tuon tapahtuman jälkeen Johannes ja HT ovat olleet yhteistyössä lukemattomien asioiden parissa ja myöskin todella ystävyystyneet. Nyt kymmenien vuosien tuntemuksen pohjalta

HT totesi: ”Kyllä siitä nuoresta toimittajan reppanasta aika hyvä ihminen kehittyi. Olet hyvin itsenäinen ja itsepäinen ihminen – myös ollessasi väärässä. Tosiasia joka tapauksessa on, että emme ole koskaan keskenämme pahemmin riidelleet.”

HT kuvaili Johanneksen uraa työelämässä todeten hänen olleen monessa varsin myrskyisessä paikassa. HS:n taloustoimituksesta tie vei pariaksi vuodeksi työntajaliittoon ja kolmeksitekoista vuodeksi Uuden Suomen päätoimittajaksi. Kun 1990 luvun alkuvuosina teolli-

Toinen pääpomo Panu Tikka tarkastamassa Hannu Vaahtion työn laatua.

suus ja työnantajat yhdistyvät TT:ksi, tuli Johanneksesta sen ensimmäinen toimitusjohtaja

HT kertoi olleensa varsin iloinen, kun Johannes runsaat kolme vuotta sitten aktivoitui klubissa ja ryhtyi klubin puheenjohtajaksi. Hän kertoi Johanneksen kysyneen ennen puheenjohtajaehdokkaaksi ryhtymistään häneltä onko puheenjohtajan hommassa paljon töitä. Tähän HT oli vastannut: Mitä nyt syö ja nauttii herrojen seurasta. Kaikkien onneksi Johannes otti näillä eväillä tehtävän vastaan ja on hoitanut sitä erinomaisen hyvin.

Johannes ihmetteli, että HT oli saatu seisaaltaan puhumaan – sitä ei ole tapahtunut vuosikymmeniin. Hän kiitti lämpimästi siitä, että hänet oli haluttu kutsua tilaisuuteen ja totesi odottavansa mielenkiinnolla sitä, mitä täällä on tänään valmistettu.

Niinpä sitten nautittiin oikein menun mukainen ateria suuren tyytyväisyyden vallitessa. Tyytyväisyyttä edesauttoi edellisestä kokkauksesta jäljelle jääneet ja nyt ruokien valmistuksen aikana nautitut puna- ja valkoviinit sekä Henkka Lönnbergin valitsemat ja toimittamat erinomaiset ruokaviinit. Kaiken kaikkiaan tilaisuudesta jäi suuhun ja mieleen erittäin hyvä maku.

Jorma Hämäläinen
Kuvat Matti V. Merikallio

Johannes Koroman syntymäpäivä 15.3.2013

Johannes Koroma järjesti avoimet ovet tilaisuuden "kävelykonsertin merkeissä" klubiveljille ja entisille työtovereille Uudesta Suomesta ja EK:sta. Klubin kuoro, puhallinorkesteri, jazz-orkesteri ja tanssi-orkesteri soittivat vieraille runsaan tunnin mittaisen upean musiikkivalkadin. Kuoron ohjelmisto oli uusi ja valmisteltu seuraavana päivänä alkaneen Portugalin konserttimatkan ohjelmistoon. Erittäin koskettava

oli Henrik Lambergin esittämä Ystävän laulu. Vieraita saapui kakkukahveille noin 200 henkilöä. Ohjeena oli, että lahjojen sijasta tuetaan klubin säätiötä, jonne tulikin runsaasti avustuksia. Samaan hetkeen osuneet tuoponeuvottelut verottivat hieman Etelärannan osanottajia.

Kuvassa onnittelijoina Jorma Hämäläinen ja Ben Grass

Klubin kuoron Portugalin matka

Kuoron Portugalin matka

Klubin kuorolla oli elämänsä tilaisuus vieraila Portugalissa. Sen mahdollisti meille Algarven Suomi-Seuran kutsu laulamaan vuosijuhlissa. Lisäksi meille on järjestetty muuta ohjelmaa.

Matkan alku

Lauantaina 16.3. me kokoonnuimme kentälle. Sujuvien alkuvalmistelujen jälkeen oli edessä koneen lähdön odotus, ja lyhensimme odotusaikaa pontevalla laululla. - Koneen saapessa Faron kentälle oli jo hämärää.

Laulajaveljemme Raimo Loukoma oli meitä vastassa saatellen meidät bussiin. Matka ei ollut pitkä – vain tunnin matka -, mutta ilmeisesti myöhäinen ajankohta oli saanut meidät väsyneiksi. Niin saapui runsas 40 laulajaa ja leidiä väsyneinä mutta onnellisina hotelli Jupiteriin, Praia da Rochaan. Yhteensä meitä oli puoleen väliin 50 laulajaa ja leidiä kannustamassa laulamaan. Hotelli on upea, neljän tähden hotelli, jossa on asiaankuuluvat palvelut. Majoittuminen sujui nopeasti, ja niinpä pääsimme pehmoisten sänkyjen suojiin viimeistelmään untamme.

Sunnuntai

Aamu valkeni puoli yhdeksän aikaan ja Raimo Loukoma oli ajanut sateessa Farosta selosta-

maan meille viikon ohjelmaa. - Aamupala oli runsas ja maittava, ja niinpä kajautimme hotellin kunniaksi yhden suomalaisen laulun.

Riikka Kelpen johdolla oli tarkoitus aloittaa tutustuminen lähiympäristöön, ja bussi odotti meitä sovitussa paikassa. Ensimmäinen varsinainen ohjelmanumero oli tutustuminen Quinta dos Valesin tilaan. Tuo viinitila oli kolmen eri omistajan aikana kokenut muodonmuutoksia. Algarve ei ollut tyypillistä viininviljelyseutua, ja niinpä nykyinen omistaja oli kehittänyt myös tilalle muuta matkailua.

Noin 400 portugalilaisesta rypälestä tämä tila kasvatti 15 erilaista lajia. Kokonaistuotanto oli noin 100 000 litraa ja viljelyllä oli noin 20 hehtaaria. Mutta kaiken tämän ohella tilalla oli runsaasti majoitustoimintaa ja patioita, jotka täytyivät uudesta ja vanhasta taiteesta. Taideteokset olivat veistoksellisia.

Isäntä esitteli tilan monipuolisesti, ja saimme maistella tilan viinejä. Rehellisyyden nimessä voi todeta, että viinit olivat juotavia, mutta eivät olleet Douron viinien tasoa. – Viinikellarissa kajahti Henkan suusta ”syvässä viinikellarissa”.

Muuten tutustuimme Portimaon ja Praia da Rochaan. Ja kaiken kruunasi tietysti monipuolinen, pitkä lounas, josta ei ainakaan lihaa puuttunut.

Maanantai

Seuraava päivä oli retkipäivä. Kiertelimme oppaamme, ”maailman ympäri vastatuuleen”, Heli Ervin kanssa Portimaa, Sagresin ja Lagosin seutuja. Oppaamme osoittautui muistihirviöksi. Kuulimme niin Portugalin historiaa kuin silmiämme hivelevistä kasveista ja erityisesti kukista. Kaikki ohikiitävät seudut saivat arvoisensa esitellyn, ja löytöretkeilijät seikkaperäisen läpikäynnin.

Pienen jaloittelutauon jälkeen saavutimme korkean vuoriston (902 metriä), ja huipulta levisivät upeat näköalat joka suuntiin. Saimme myös maistaa ”korven kirkasta”, ja nahkataroiden erikoisliikkeestä löysi joku kuorolainen tunnusmerkikseen lierihatun.

Lounaamme oli Lagosissa – siis Portugalissa eikä Nigeriassa niin kuin voisi luulla. Sen seikan havaitsimme väen vähydestä. Luonaan jälkeen katselimme kaupungin keskustaa ja kukapa siellä oli: suuren löytöretkien kuninkaan Henrik Purjehtijan patsas, jonka ikuisitimme Henrik Lambergin kanssa. Kävimme vielä katsomassa Euroopan rannikon läntisintä paikka, Lands Endiä.

Tiistai

Tiistaipäivä oli sateinen. Muhkean aamiaisen jälkeen haki bussi valkoisiin smokkeihin (vain takit) pukeutuneet, uljaat

Päivän päätapahtuma oli klubin kuoron konsertti. Portugalin huhtikuuta ei laulettu maaliskuussa – paitsi ylimääräisenä numerona Henrik Lambergin uutena sovituksena.

Kuoro Tavirassa

laulajat suoraan Algarven Suomi-Seuran juhlapaikalle läheiseen ravintolaan puolen tunnin ajomatkan päähän. Vaikka matka oli sateinen, emme kastuneet, sillä sateen lomassa oli sopivia taukoja. - Ja äänien avautumisesta harjoiteltiin, mutta eivät ne oikein auenneet matalassa ravintolatilassa. Leidit, nuo laulajamme muusat, tulivat paikalle vähän myöhemmin.

Vieraita alkoi kertyä paikalle – liki 80. Puheenjohtaja Raimo Luokoma toivotti kaikki tervetulleiksi. Kyseessä oli 22-vuotisjuhla, ja sitä oli tullut juhlistamaan ensimmäistä kertaa elämänsään Euroopan parlamentin jäsen Sirpa Pietikäinen. Hänen puolen tunnin puheensa oli hyvä ja edusti kokeneen poliitikon puhetta.

Kyllä portugalilaiset syömi-

sen taidon osaavat. Pieni välipala oli runsas ja maistuva. Yleensä ruoat olivat maistuvia, mutta annokset kyntömiehelle riittäviä. Kala on tärkeässä osassa, mutta liha on myös hyvin esillä puhumattakaan piirakoista, katkaravuista jne.

Päivän päätapahtuma oli klubin kuoron konsertti. Portugalin huhtikuuta ei laulettu maaliskuussa – paitsi ylimääräisenä numerona Henrik Lambergin uutena sovituksena.

Ohjelmisto käsitti pääosin suomalaista mieskuoromusiikkia, vaikka aloitimmekin norjalaisella Vaelluslaulu. Toivo Kuulan sovittaman Pappani majan jyrävän soolon esitti Olli Lindgren. Vaikka olosuhteet eivät olleet parhaat mahdolliset, jylisi Ollin basso kaiken yläpuolella.

Höbekuu oli tervehdys Suomenlahden takaa samoin kuin Pohjoisrannikolla. Tuntihan siinä konsertissa meni. Spotaanisti syntyi kuoron riveistä vielä kvartetteja, joten osanottajat saivat osasta myös barbershop lauluista.

Kuoro jätti muistoksi oman viirin Raimo Loukomaan välityksellä koko yhdistykselle ja sai viirin myös kotiin vietäväksi.

Keskiviikko

Heli Ervin johdolla oli tarkoituksemme tutustua korkkitechtaaseen. Sao Bras de Alportelin tehdas sijaitsi noin tunnin ajomatkan päässä, ja matkalla kävimme läpi löytöretkeilijäin historiaa. Ervit olivat itsekin löytöretkeilijöitä, sillä heidät oli 80-luvulla heittänyt Portugaliin kahdestaan toteutettu maa-

Kuoron Portugalin matka

ilmanympäripurjehdus. ”Kun löytää hyvän gastin, nai se heti” oli ollut aviomies Hessun johdotähtenä, ja hyvin oli mennyt kolme vuosikymmentä.

Pitkään olimme olleet jo matkalla, mutta Piri Piri –kana oli edelleen syömättä. Tämä portugalilainen herkku tuli eteemme lounaalla arvoisessa ravintolassa – ja hyvää oli.

Korkkitehtaassa opimme, että korkin kasvatus ei ole mitään kvartaalihommaa. Ensin on yhdeksän vuoden odotus ja sitten 150 vuoden aikana voi puun kuoria 16 kertaa. Hidasta hommaa, joten onko ihme, että luonnonkorkki pullossa voi maksaa jopa 1,5 euroa. Tietysti erilaiset murukorkit ovat halvempia, mutta aidosta 80 millin virheettömästä korkista riitti vaikka minkäläisen sulkijan kilpailijaksi. – No, me näimme täällä Pelcorin tehtaalla vain samppanjakorkkien valmistusta: ensimmäinen luokka samppanjaan, toinen luokka Espanjan cavaan ja huonoin osa kelpasi Italian kuohuviinien sulkijoiksi.

Monenlaista muutakin korkista tehtiin. Huonekalujen päälliset, solmiot, käsilaukut ja monet muut olivat tuotteita, joita ei normaali ihminen edes eläissään nähnyt.

Dr. Rui Soares oli järjestänyt konserttipaikaksi Cine Teatron. Tämä suomenrakastaja oli nähnyt todella paljon vaivaa kuoron eteen. Hän oli ollut Suomessa opettamassa matematiikkaa

niin Jyväskylän kuin Helsingin Yliopistossakin ja hän halusi näyttää nyt suomalaisille, miten paljon hän oli Suomesta pitänyt. – Hän huolehti myös kuoron seikkaperäisestä esittelystä englanniksi ja portugaliksi.

Konsertti Cine Teatrossa on elämys. Sali oli suuri auditorio ja akustiikaltaan mainio kuorolaululle. Jonkun kuorolaisen mielestä siellä oli paras akustiikka, mitä kuoro oli koskaan kokenut. Äänet erottuivat toisistaan ja jokainen voi kuunnella myös vierustoveriaan. Tuli mieleen Helsingin Musiikkitalo, johon oli suurella rahalla suunniteltu akustiikka, mutta tänne se oli syntynyt aivan ilmaiseksi.

Konsertin jälkeen oli paikallisen lauluyhtyeen, GCAMT:n järjestämä monipuolinen buffe- tarjoilu. Naapurin kuoro lauloi hyvin musikaalisesti kolme sikäläistä laulua ja tunnelma oli tiivis. Eipä ihme, että lahjoja vaihdettiin puolin ja toisin.

Torstai

Tämä oli kuoron vapaapäivä. Toiset viettivät päivän tuliaisostoksilla ja syöden Portimaon grillattuja sardiineja. Toiset ulkoilivat ja kiertelivät kaupunkia. Uimaan ei sentään tehnyt kenenkään mieli, sillä olihan kylmin ja sateisen kolmen kuukauden kausi Algarvessa.

Perjantai

Perjantai oli Tavira päivä. Päivä oli poikkeuksellisen helteinen.

Lähdimme bussilla Taviraan, jonne meitä oli tullut vastaan Rui ja Marinella Soares.

Kävelimme ensin joen rantaan pitkin aukiolle, jossa saimme kuorolaisista kuvan. Nopeimmat ehdivät ottaa kylmän oluen, mutta matka jatkui ylös komeaan puutarhaan. Sieltä oli upeat näkymät.

Lounas on järjestetty pienen merimatkan päähän taviralaisen kesäsaarella. Tarjolla oli katkarapuja, sardiineja ynnä muita mereneläviä.

Ja sitten koitti konsertti – matkan upein hetki. Igreja da Misericordia kirkko oli täynnä kuulijoita ja seisomapaikoille oli ottajia. Ohjelma oli suunniteltu hyvin huolella ja sen sai kuoro todistaa pitkällä aplodeilla.

Kirkon akustiikka oli hieno. Tilaisuudelle sopivasti oli ensimmäisenä lauluna aina yhtä ihana Jumalan kunnia luonnossa. Tuo Beethovenin laulu, op. 48 vuodelta 1802 Christian Fuchtegott Gellertin sanoittamana, on kokenut monta monituista suomennusta, mutta aina se elähdyttää niin laulajaa kuin kuulijaakin. Sanoista huolimatta ei kappaleen hartaus ja ylväys siitä kärsi. Mieleni tekisi laittaa tähän ne sanat, jotka opin 60 vuotta sitten kirkkokuoron poikakuorossa. Niitä en ole enää myöhemmin kuullut.

Te taivaat soikaatte kiitosta Herran!

Konsertti päätettiin Sibeliuksen Sydämeni laululla, Verdin Vankien kuorolla ja uudelleen Sibeliuksella – Finlandialla.

Ylistys olkoon hänen nimelleen! Nyt Luojaa merien, mannerten joukot
ne kiittää aikaan ijäiseen.
Ken tähtitaivaalle tuikkeen antaa,
ken suonut päivän paistavan.
(tai: ken auringolle sääsi tien)
Ken voiman sanalla maailman kantaa?
(Sen taivaan Herra tekee vaan.)

Henrik Lambergin mehevä ja muheva soolonumero Oi taivaan vallat oli seuraavana – kuoron säestämänä. Flyygelin ääressä oli Pekka Hapuoja. Mozart sävelsi tuon nerokkaan Sarastron aarian lähes viime toinään Taikahuiluun, joka on täynnä matalista bassoista klooraturilaulajien liveryryksiin sointuvia soolonumeroita.

Zoltan Kodalyn Ave Maria kirvoitti kyönele monen kuulijan silmäkulmaan. Sitä seurasi uudelleen Mozartin, tuon nuotivelhon, kuolinmessu Lacrymosa. Se oli tilaustyö, mutta jäi hänen viimeiseksi sävellykseen – tosin torsona. Siinä soi selvästi nuorena kuolleen säveltäjän tuska ja kauhu. Kenenkään kuulijan – ei leidin eikä paikallisen – silmänurkka ei ollut kuiva.

Konsertti päätettiin Sibeliuksen Sydämeni laululla, Verdin Vankien kuorolla ja uudelleen Sibeliuksella – Finlandialla. Siellä meillä oli runsaasti myös paikallisia kuulijoita, joten leidiä ei tarvinnut yksin taputtaa. Suosionsoitukset olivat mahtavat ja ylimääräisiä vaadit-

tiin. Dr. Rui Soares hoiti kuoron esittelyn ja vastasi kiitoksista.

Päivä päättyi yhteiseen karonkkaan asiaankuuluvine juhallisuuksineen. Illan kuluessa saimme vielä nauttia akatemiatasoisesta haitarinsoitosta niin tangon kuin Astor Piazzolan tapaan.

Lauantai

Tämä oli lähtöpäivämme. Tavarat saatiin pakattua ja huoneet luovutettua, kunnes seurasi ylimääräinen numero – eräs matkan kohokohtia.

Jo lähes ensimmäisenä aamuna oli Heikki Hult pitänyt seikkaperäisen ja spontaanin esitelmän ”Mannerheim Algarvessa”. Vuonna 1945 oli Mannerheimin tie vienyt sadan metrin päähän hotellistamme Bela Vistaan, jossa hän oleili kuusi viikkoa toipilaana. Paroni Mannerheim oli yksityisellä matkalla, mutta Portugalissa hän tapasi sentään presidentin ja pääministerin saaden käyttöönsä loistoauton kuljettajineen. - Nyt oli kysymyksessä kuoron vierailu tuossa hotellissa.

Vastaanotto oli sydämellinen. Johtajatar, madame Diane, otti meidät vastaan kuohuviinilasien kera. Tuloaulassa flyygelin päällä oli jo teksti: Welcome Male Choir of the Finnish Club of Helsinki. Heikki Hultin lyhyen puheen jälkeen johtajatar esitteli meille hotellia ja näimme myös meitä varten siistityn huoneen - Mannerhei-

min juniorsviitin. Koko hotelli on kokenut täyden entisöinnin 2011, ja niinpä huone oli alkuperäisessä asussaan. Mitä nyt taulutelevisio seinällä oli laitettu nykyajan mukavuuksia edustamaan ja kylpyhuone oli nykyisen maun mukainen.

Se oli juhlava päätös matkalle!

Kiitokset hyvin järjestetystä matkasta Aarno Suorsalla. ”Aarno kantoi vastuu ja Rainer kukaron.” Reijo Hardén Paulansa kanssa kantoi osavastuun matkastamme erityisesti karonkan osalta. Veljemme Raimo Luokoma Algarven Suomi-Seuran puheenjohtajana oli matkan osalta keskeisessä asemassa sihteeri Maija Katilan kanssa. Ilman Dr. Rui Soaresin ja Marinella Soaresin uupumatonta myötäelämistä ja suurenmoisia järjestelyjä ei matkamme olisi ollut mitään – konserteista puhumattakaan. Riikka Kelppi ja Heli Ervi tekivät matkastamme matkan isolla M:llä.

Mutta ei olisi ollut matkaa ilman Henkkaa, Henrik Lambergia. Uupumaton ideanikkari valitsi ohjelmamme, sovitti lauluja, esiintyi solistina ja harjoitti kuoromme ensiluokkaiseen iskkuntoon. Kiitos siitä!

*Muistiin merkiksi kuoroveli
Martti Helsilä*

Suomen turvallisuusympäristö

– haasteita vai mahdollisuuksia, vanhaa vai uutta?

Puolustusministeriön kansliapäällikkö, kenraaliluutnantti ja klubiveljemme Arto Rätty valotti ajatuksiaan kevään sotilaspoliittisessa illassa. Ajatukset eivät ole kerralla muuttuneet, vaan muutos on hitaana, pääasiassa Suomesta riippumattoman kehityksen tulos. Suomi on missä on, mutta globaali ja alueellinen muutos vaatii uutta ajattelua.

Turvallisuusympäristön kehitys

Suomi, kuten monet muutkin Länsi-Euroopan maat, elää julkisen talouden niukkuuden aikoja. Turvallisuttamme ei suoraan uhkaa mikään, vaan vastoinkäymiset ilmenevät yhteisinä eurooppalaisina ongelmina kuten euroalueen talouskriisinä. Hyvinvointi, vakaus ja rauha ovat kiinteästi sidoksissa talouden elpymiseen. Mutta paluuta

kylmän sodan aikaiseen vastakkainasetteluun ei voida sulkea pois.

Suomen toimintaympäristöä kuvataan usein lähialueen kautta. Sitä dominoi vahvasti Venäjä. Mutta asiaa tulee katsoa laajemmasta näkökulmasta. Globaalit kehityskulut vaikuttavat meihin ja ympäristöömme yhä voimakkaammin. Tärkeitä ovat sosiaaliset ja demografiset, teknologiset, taloudelli-

set, ympäristöön liittyvät sekä poliittiset ajurit. Ekologiset ja muut ei-sotilaalliset uhkat, väestönkasvu ja ilmastonmuutos sekä kamppailu resursseista muuttavat toimintaympäristöämme ja talouskriisi vauhdittaa muutosta. Lännen merkitys vähenee, mutta hitaasti, ja uudessa multipolaarisessa maailmassa vastakkainasettelu saattaa palata. Kiina ja Venäjä kasvavat taloudellisesti ja arktisen alueen tulevaisuus muuttaa maailmankuvaa. Valtioiden ohella ei-valtiollisten toimijoiden ja uhkien roolia on seurattava tarkasti.

Suomen toimintaympäristöön vaikuttavat siis globaalit kehitystrendit, eurooppalainen ja transatlanttinen sekä lähialueen kehitys. Suomen geostrateginen asema ei muutu, mutta keskinäisriippuvuus kasvaa. Ilmastonmuutos edellyttää kestävä kehitystä. Entisen itä-länsi –vastakkainasettelun rinnalle on tullut Euroopan talouskriisin myötä pohjoinen-etelä –ajattelu. Yhdysvallat katsoo enemmän Aasiaan ja Tyynellemerelle, mutta Eurooppa säilyy toistaiseksi vahvana yhteistyökumppanina Naton ja talouksien linkittymisen johdosta.

Tärkeimmät Suomen turvallisuusympäristöön vaikuttavat tekijät

Venäjän suhteen pysyviä tekijöitä ovat geopolitiittinen asemam-

*Kenraaliluutnantti Arto Rätty
Kuva: Jarmo Heinonen*

me, pitkä yhteinen rajamme ja Venäjän strategisten ydinalueiden läheisyys. Venäjän sisäisiä haasteita ovat demografinen kehitys, terrorismi ja korruptio. Venäjän talous on suhteellisen terveellä pohjalla, kiitos energia- ja muiden luonnonvarojen. Bruttokansantuote kasvaa nopeammin kuin Länsi-Euroopassa ja puolustukseen suunnataan resursseja. Asevoimien painopiste on strategisten ydinalueiden lisäksi Pohjois-Kaukasiassa. Ydinpelote säilyy strategisen pelotteen ytimenä, sitä ylläpidetään ja kehitetään. Joukkojen siirrot strategiselta alueelta toiselle ovat osa Venäjän asevoimien harjoittelua. Vaikka asevoimien vahvuus on virallisesti miljoona sotilasta, arvioidaan todellisen vahvuuden olevan vajaat 700 000 sotilasta.

Lähialueeseen kuuluu myös arktinen alue. Aiemmin Naton ja Neuvostoliiton rajana ja

Venäjän strategisena alueena pidetty alue on muuttumassa voimakkaan monikansallisen taloudellisen toiminnan alueeksi. Kanada, Tanska, Norja ja Venäjä ovat lisäämässä asevoimien toimintaa alueella. Tällä on merkitystä myös muiden viranomaisten tukemisessa etsintä- ja pelastustoimissa sekä luonnonkatastrofien ja ympäristöonnettomuuksien vaikutusten hallinnassa. Myös pohjoismaisessa yhteistyössä käsitellään arktisia asioita.

Uusin tekijä turvallisuusympäristössämme on kyber. Kehittyvä teknologia toimii yhteiskuntamme selkärankana, ja siksi kyberturvallisuus on meille tärkeää. Yhteiskuntamme kriittiset toiminnot ja palvelut perustuvat tänään ja tulevaisuudessa sähkönjakelun ja tietojärjestelmien luotettavaan toimivuuteen. Valtiolliset ja ei-valtiolliset toimijat voivat haastaa yhteiskuntia, joiden haavoittuvuus on lisääntynyt. Siksi kyberturvallisuudesta huolehtiminen on tullut valtioiden kriittinen funktio. Toimijoiden erottaminen ja uhkien alkupeuran selvittäminen on aiempaa hankalampaa. Myös Suomen kansallinen kyky vastata kyberuhkiin on vahvasti sidoksissa kansainväliseen yhteistyöhön. Kyberturvallisuuden kehittäminen on tärkeä esimerkki kaikkia hallinnonaloja yhteisesti koskevasta kokonaisturvallisuuden haasteesta.

Suomen turvallisuusympäristö

Kriisin ja sodan kuva

Perinteisen sodankäyntikyvyn tarpeellisuus ei ole kadonnut. Monia nykyisiä konflikteja voidaan kuitenkin kutsua ”hybridikonflikteiksi”, joissa käytetään epäsymmetrisiä keinoja kuten erilaista painostusta, vaikutusta taloudellisiin rakenteisiin ja kyberhyökkäyksiä. Sodankäynnin raja on hämärtyvässä. Materiaali- ja teknologiaylivoina eivät enää takaa turvallisuutta. Perinteinen taistelukenttä laajenee moniulotteiseksi taistelutilaksi. Näiden uhkien torjuminen edellyttää kansallista ja kansainvälistä yhteistyötä ja haastaa konseptimme, materiaalisuorituskykymme ja kokonaisturvallisuusperiaattemme.

Koska uhkat ovat vaihtelevia ja toisiinsa kytkeytyneitä, on myös niihin vastaamisen oltava verkottunutta. Järjestelmien toimintalogiikka ei noudata sektorihallinnon tai markkinoiden ohjausmalleja ja elinkeinoelämän merkitys yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisessa on kasvanut. Siksi korostetaan verkottunutta kokonaisturvallisuutta. Sotilaallinen maanpuolustus säilyttää kuitenkin keskeisen roolinsa osana yhteiskunnan kokonaisturvallisuutta.

Suomeen kohdistuvan hyökkäyksen todennäköisyys on vähäinen, mutta sitä ei voida kokonaan sulkea pois. Uhka voisi syntyä osana laajempaa alueel-

lista tai yleiseurooppalaista kriisiä. Laaja-alainenkaan voimankäyttö ei edellyttäisi välttämättä laajojen maa-alueiden valtausta. Tavoitteet voidaan saavuttaa yllätyksellisyydellä ja rajattujen, keskeisten alueiden valtauksella.

Ennaltaehkäisy

Ennakkovaroitusajaksi ja valmiuden kohottamiseen käytettävä aika on lyhentynyt. Siksi varautuminen epätodennäköiseenkin kriisiin edellyttää sellaista sotilaallista suorituskykyä, joka nostaa kynnyksen käyttämään sotilaallista voimaa Suomea vastaan ja tekee sotilaalliset toimet kannattamattomiksi. Normaalioloissa korostuvat alueemme koskemattomuuden valvonta ja turvaaminen. Ulkopuoliset arvioivat Suomen puolustuskykyä jatkuvasti. Arviot ennaltaehkäisykyvystä muodostuvat monista yhteiskunnallisista ja sotilaallisista tekijöistä kuten poliittinen vakaus, tahto ja päätöksentekokyky, talous, huoltovarmuus ja maanpuolustustahto sekä tiedustelu- ja johtamiskyky, ilmapuolustus, kauaskantoiset ja korkean valmiuden järjestelmät sekä erikoisjoukot.

Puolustushaaroja kehitetään tasapainoisesti. Vuoteen 2015 ulottuva puolustusvoimauudistus luo perustan puolustusvoimien toimintakyvylle ja jatkokehittämiseksi. Vuoden 2015 jälkeen on tarve merkittävälle materiaali-investoinneille. Val-

tion mittakaavassa investoinnit eivät ole suuria, kyse on enemmän arvovalinnasta. Alas ajatun puolustuskyvyn palauttaminen on monin verroin kalliimpaa kuin sen ylläpito. Menetetyt uskottavuuden ja osaamisen palauttaminen on hyvin vaikeaa. Puolustuskykymme kehittäminen on myös yhä riippuvaisempi kansainvälisestä yhteistoinnista.

Vertailtaessa eri eurooppalaisten verrokkimaiden puolustukseen investoimia varoja huomaamme, että Suomen liikemäärä on lähes 10-kertainen muihin verrattuna, joka tarkoittaa, että kun puolustusbudjetit ovat samaa kertaluokkaa, on investointi sotilasta kohden Suomessa tosi alhaisella tasolla. Tämä ei mahdollista kestävästi puolustuskyvyn ylläpitoa.

Kaukaisetkin turvallisuustilanteen muutokset vaikuttavat Eurooppaan ja Suomeen. Pääosa konflikteista on valtioiden sisäisiä. YK:n toimintamahdollisuudet ovat rajalliset. Siksi pyrkimyksenä on antaa vastuuta alueellisille toimijoille. Sotilaallisella kriisinhallinnalla pyritään vakauttamaan tilanne ja siviilitoimijoiden rooli kasvaa asteittain. Suomen antamalla koulutustuella tuetaan paikallista vastuunottoa. Kriisinhallintatehtäviin on vastattava kokonaisvaltaisesti, oleellista on nopea toimintakyky. Sotilaallinen kriisinhallinta on aina myös

Suomen puolustuskyvyn kehittämistä ja Suomen puolustusta.

Päätelmiä

Kylmän sodan aikana valtioiden asevoimien ylläpidon perustana olivat pelote, volyymi ja voimatasapaino. Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen suuri osa valtioista käynnisti muutoksen, transition, jolla massa-asevoimat muokattiin oman lähialueen ulkopuolella käytäviin operaatioihin. Tämän mahdollisti teknologian kehitys. Kansallisen puolustuksen tarpeet katettiin liittoutumalla. Pieni osa valtioista, muun muassa Suomi, jatkoi perinteisemmällä linjalla tasapainottaen määrän ja laadun kansallisen puolustuksen tarpeisiin.

Tulevaisuudessa kehityssuunnat ehkä lähenevät toisiinsa. Toimintaympäristön muutos edellyttää laadullista kehittämistä, mutta volyymillakin on taas merkitystä. Resurssien niukkuus vahvistaa yhteistyötä. Asioita voidaan tehdä tehokkaammin, leikkauksia voidaan koordinoita.

Suomen geostrateginen asema säilyy, mutta globaalit muutokset vaikuttavat enemmän keskinäisriippuvuudesta johtuen. Suomi selviytyy tulevaisuuden haasteista näkemällä ja hyödyntämällä mahdollisuudet sekä pyrkimällä riskien hallintaan kokonaisturvallisuuden puitteissa. Koska sotilaallisia konflikteja ei voida sulkea pois,

on epävarmassa tilanteessa huolehdittava myös sotilaallisesta puolustuskyvystä.

Puolustushallinnon keskeisenä roolina on tuottaa poliittisille päättäjille ja kansalaisille riittävä tietoperusta tulevaisuuden vaihtoehdoista. Eräs lähitulevaisuuden keskeisistä poliittisistä valinnoista liittyy puolustuksemme perusrakenteiden kestävyys. Riittävään laatuun ja volyymiin perustuva puolustusratkaisu vaatii pitkän aikavälin kestävästä taloudellisesta pohjan.

Arto Rädyn esityksen jälkeisessä keskustelussa kenraali Jaakko Valtanen tähdensi pienen maan puolustuksen suurta ennalta ehkäisevää merkitystä. Hän piti hyvänä asiana, että Valtioneuvoston selonteossa tämä turvallisuus- ja puolustuspoliittinen näkökulma on pitkästä aikaa sanottu toistuvasti.

Arto Rädyn esityksen jälkeisessä keskustelussa kenraali Jaakko Valtanen tähdensi pienen maan puolustuksen suurta ennalta ehkäisevää merkitystä. Hän piti hyvänä asiana, että Valtioneuvoston selonteossa tämä turvallisuus- ja puolustuspoliittinen näkökulma on pitkästä aikaa sanottu toistuvasti. Puolustusjärjestelmämme tulisi Valtasen mielestä aina viestittää ulospäin sanomaa siitä, että Suomen sotilaallinen uhkaaminen sisältää uhkaajalle riskin joutumisesta kannattamattomia tappioita ja suurta ajan menetystä tuottavaan selkkaukseen ja pahimmillaan sotaan. Rajallisten voimavarojemme kannalta on sen tähden yleisellä asevelvollisuudella ja alueellisella puolustuksella meille aivan ratkaiseva merkitys. Molemmat tekijät ovat tärkeitä, jotta voimme osoittaa alueemme olevan kaikissa olosuhteissa omassa kontrollissamme. Jos ja kun pienen maan ennalta ehkäisevän turvallisuus- ja puolustuspoliittisen periaatteen mukainen ajattelu viedään loogiseen johtopäätökseensä, olisi Suomellekin Natoon kuluvien maiden joukkoon johtava kehitys oikea ja luonteva tie, totesi Valtanen lopuksi.

Jaakko Savisaari

Rikosasiat mediassa - vapaa tiedonvälitys vs. tietosuoja

11.4. oli oikeuspolitiikan ilta, jossa oikeustoimittaja Susanna Reinboth esitelmöi aiheesta Rikosasiat mediassa - vapaa tiedonvälitys vs. tietosuoja. Tilaisuuteen osallistui 60 klubiveljeä, joista 17 Klubilla samanlaisesti vierailleen vaasalaisen veljesklubin jäsentä. Ajantasainen aihe kirvoitti vilkkaan keskustelun. Isäntänä toimi Risto Uoti. Kuva Jarmo Heinonen

Rikosuutiset herättävät tunteita. Niillä on myös suuri merkitys asianosaisille. Tämän takia journalistit itse alkoivat säännellä jo vuosikymmeniä sitten, mitä rikosuutisissa on sopivaa julkais- ta ja mitä ei.

■ ■ Yksi keskeisimmistä ohjeista koskee nimen julkaisemisesta rikosuutisissa. Käytännössä kynnys tuomitun nimen julkaisemiseen on jatkuvasti hylätyn ylöpäin. Vielä 50- ja 60-luvuilla tuomitun "taviksen" nimi saatettiin julkaista pienissäkin sakkokutuissa. Kun itse tulin alalle 80-luvun puolivälissä, nyrkkisääntönä oli julkaista

nimi, jos tuomio oli yli kuusi kuukautta (ehdollista) vankeutta. Nykyisin taviksen nimi julkaistaan yleensä vasta, jos tuomio on vähintään kaksi vuotta vankeutta.

Journalistin ohjeiden mukaan nimen saa julkaista, ellei se ole kohtuutonta tekoon tai tekijän asemaan nähden.

Kohtuullisuutta arvioitaessa otetaan huomioon ensinnäkin teko. Mitä törkeämpi rikos, sitä pienempi nimensuoja.

Toiseksi arvioidaan tekijän asemaa. Poliittisen ja taloudellisen vallan käyttäjällä on heikoin nimensuoja ja tavallisella kansalaisella paras. Ns. julkikset sijoittuvat näiden kahden ryhmän väliin.

Lopuksi vielä otetaan huomioon julkaisemisajankohta. Nimen julkaisemisessa on oltava sitä pidättäytyväisempi, mitä aikaisemmassa vaiheessa jutun käsittely on.

Tuomitun nimeä ei journalistin ohjeiden mukaan saa julkaista, jos se paljastaisi arkaluonteisen rikoksen uhrin. Esimerkiksi perheen sisäisissä seksuaalirikoksissa tekijän nimeä ei julkaista, vaikka tuomio olisi huomattavan pitkä.

Ongelmallista on, että nimensuojaa koskeva pohdinta on siirtynyt toimittajien omasta eettisestä valvonnasta myös tuomioistuimiin. Tämä on vaatinut suorastaan hämmästyttävää lain rajojen venyttämistä.

Rikoslain yksityiselämää

suojaavassa säännöksessä (RL 24:8) säädetään rangaistavaksi vain sellaisen tiedon levittäminen, joka koskee yksityiselämää: "Joka oikeudettomasti (...) esittää toisen yksityiselämästä tiedon, vihjauksen tai kuvan...".

Rikoksen tunnusmerkistön täyttymistä pohdittaessa on siis ensimmäisenä vastattava kysymyseen, onko levitetty tieto - tässä tapauksessa rikokseen syyllistymisen - yksityiselämään kuuluva tieto. Korkein oikeus on ennakkopäätöksessään KKO 2005:136 vastannut tähän kysymykseen selkeästi: rikos ei ole yksityiselämää. Tästä huolimatta KKO katsoi, että rikostuomiosta kerrominen voi tulla rangaistavaksi yksityiselämää loukkaavana tiedon levittämisenä.

Mielestäni KKO on tässä legaliteettiperiaatteen vastaisesti tulkinnut rikoslain säännöstä laajentavasti.

Parhailaan eduskuntakäsittelyssä on sananvapauksia koskevien rikoslain säännösten muuttaminen. Lainmuutosten tavoitteena on katkaista Suomen nolo tappiokierre Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa. Suomihan on saanut peräti 17 langettavaa tuomiota sananvapausartiklan loukkaamisesta.

Uudistusta valmistellut työryhmä pohti myös rikoksesta tuomitun nimen julkaisemisen

rangaistavuutta. Sen ehdotuksen perusteella jokaisella alle kahden vuoden tuomion saaneella olisi ollut hyvät perusteet nostaa käräjäjuttu nimensä julkaimista. Eduskuntaan päätyneestä esityksestä pahimmat miinat on poistettu.

Pidän itse hieman omituisena, että mediaeettinen keskustelu on niin suurelta osin keskittynyt siihen, mitä totuudenmukaisia tietoja media saa kertoa ja mitä ei. Itse pidän paljon merkittävämpänä kysymystä siitä, ovatko kerrotut tiedot totta.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisukäytännöstä ei saa tukea ajatukselle, että rikoksen tekeminen nauttisi yksityiselämän suojaa. Esimerkiksi eräässä päätöksessään EIT totesi, ettei ihminen voi vedota yksityiselämänsä suojaan, kun maineen menetys on oman toiminnan, esimerkiksi rikoksen tekemisen, ennalta arvattava seuraamus (Sidabras ja Dziautas v. Liettua 27.7.2004).

EIT on rikosuutisoinnissa ollut erityisen tarkka syyttömysolettamasta. Toimittajille ei siis sallita minkäänlaista etunojaa syyllisyyskysymyksen arvioinnissa.

Pidän itse hieman omituise-

na, että mediaeettinen keskustelu on niin suurelta osin keskittynyt siihen, mitä totuudenmukaisia tietoja media saa kertoa ja mitä ei. Itse pidän paljon merkittävämpänä kysymystä siitä, ovatko kerrotut tiedot totta.

Olen huolestunut media- kentässä leviävästä, sanoinenko luovasta suh- tautumisesta totuuteen. Yliampuvat otsikot, huonosti tarkistetut jutut ja jopa tahalliselta vaikuttavat vääristelyt eivät ole harvinaisia. Nettiklikkauksia niillä varmasti saa, mutta tämä polku on nopeasti kuljettu. Miksi yleisö maksaisi mediasisällöstä, jos se ei voi olla varma, että tiedot ovat totuudenmu-

kaisia ja huolellisesti tarkistet- tuja? Luotettavuus on median ainoa myyntivaltti kaiken netin informaatiotulvan keskellä. Sitä ei voi hukata.

Susanna Reinboth

Helsingin Suomalaisen Klubin Puhallinorkesterin kevättanssiaiset

Kuvat: Arto Toivanen

Skruuvareiden retki Tallinnaan

Skruuvimestari 2013 Juhani Isomeri Kuva: Jarmo Heinonen

Vappulounas

Veteraani-illassa muistettiin sotalapsiamme

Kuvamme sotaveteraanien rintapieliä koristaa tammenlehvä

Viime sotiemme aikana vietiin Ruotsiin ja Tanskaan turvaan noin 80 000 suomalaislasta. Heistä jäi sinne 7500 eli noin 14 prosenttia.

■ ■ Sotalasten kohtalot olivat Klubimme perinteisen veteraani- ja maanpuolustusillan aiheena 18. huhtikuuta. Yleisö määrää oli avec-kutsusta huolimatta ennätyskannan alhainen, 12 tammenlehväveljeä ja vain kaksinkertainen määrä muita.

Tilaisuuden nimi on veteraanien vähentyessä muutettu laajempialaiseksi veteraani- ja maanpuolustusillaksi. Nuorempi jäsenkuntamme ei näytä mieltäneen sitä vielä omakseen. Se antaa aiheita näiden iltojen ohjelmallisallisuuden pohtimiseen.

Valtakunnallinen veteraani-

juhla on kansallisena veteraanipäivänä 27.4. tänä vuonna Jyväskylässä. Sen tunnuksena on "Veljeä ei jätetä, nuoria ei unohdeta".

Aihe on erittäin ajankohtainen nyt runsaan nuorisotyöttömyyden ja supistuneiden opiskelupaikkojen keväänä.

Sotalapsialoite Ruotsista

Aloite suomalaislasten siirtämisestä Ruotsiin tuli Ruotsista talvisodan aikana. Aika oli kuitenkin niin kiireinen ja paniikinomainen, ettei tarjoukseen kunnolla tartuttu. Kuljetuskapasiteetin puutekin vaikutti asiaan. Huonokuntoisia lapsia sekä äitejä ja vanhuksia vietiin silti sodan ja sen jäl-

keisen lyhyen rauhan aikana hoidettaviksi naapureihimme. Uusi aloite tuli syksyllä 1941, jolloin sosiaaliministeri K.A. Fagerholm tarttui siihen. Katsottiin, etteivät takaisin saadun Karjalan tärkeään ja kiireiseen jälleenrakentamiseen menneet äidit voineet viedä pieniä lapsiaan mukanaan. Lisäksi maamme elintarviketilanne oli tukala, talvi 1942 oli lähes nälkätalvi, jolloin armeijankin muonannoksia pienennettiin. Siirtokynnystä madallettiin, jonka jälkeen lapsen äidin toivomus oli siirtämisessä ratkaiseva,

Siirrettävät lapset luokiteltiin aluksi +/neljään ryhmään: karjalaiset lapset, pommituksissa vaurioituneiden kotien lapset, invalidien lapset ja kaa-

tuneiden lapset. Perimmäinen syy oli väestöpoliittinen: siirrot tehtiin lasten parasta ajatellen. Oli tosin sellaisiakin hirtehisia ajatuksia, että jos Suomen kansa tuhoutuu kokonaan, jää siitä jäljelle lähes 100 000 suomalaiseksi syntyneitä. Siirtotoimissa nähtiin arvostelun aiheita, mutta valtion sensuuri kielsi julkisen kritiikin. Arastelevia lapsia houkuteltiin mm. sillä, että he saavat Ruotsissa syödä makeisia ja makkaraa sekä ajaa polkupyörällä, joista iloista kotimaassa oli puute.

Jatkosodan aikana vietiin sosiaaliministeriön lastensiirtokomitean toimin Ruotsiin yli 50 000 ja yksityisesti 15 000 - 20 000 lasta. Tanskaan siirrettiin noin 4000, mutta Norjaan ei jatkosodassa lainkaan, talvisodasakin vain hieman toistasataa. Sotalapsista jäi Ruotsiin noin 7000 ja Tanskaan 500.

Tanskassa olevien lasten asema tuli kriittiseksi, kun Suomi ja Tanskaa hallinnut Saksa joutuivat sotatilaan keskenään.

Hyötyä ja haittaa

Lapsisiirroista oli hyötyä sekä haittoja. Sairaita lapsia parani ja heikkoja vahvistui, syntyi pysyviä ystävyysyhteisöitä ja vaikeina työllisyysaikoina työttömät saivat sieltä töitä. Haittana oli mm. lasten ja heidän biologisten vanhempiansa vieraantumisen sekä runsas työvoiman menetys.

Tutustuminen naapurimai-

Illan esiintyjä Heikki Hietamies

hin ja niiden kielen oppiminen helpotti työkäisiksi varttuneiden sotalasten siirtymistä Ruotsiin. Kynnys oli heille muita matalampi.

Onkin arvioitu, että ottaessaan vastaan ruotsalaisilta ystävällistä apua kansakuntamme lopulta menetti enemmän kuin sai heiltä.

Sotalapsiaihetta voitaisiin käsitellä paljon ulkomaille turvaan vietyjä siirtolapsia laajemminkin. Heihin kuuluvat kotimaassa asuneet evakkoteitä kesän helteillä ja talven pakkasilla kulkeneet siirtoväen lapset, kymmenettuhannet sotaorvot ja invalidien lapset, aikuisten tehtävissä vähillä voimillaan aherataneet ja rintamalla taistelevia isäänsä ikävöineet lapset. Lähes kaikki Suomen lapset olivat sotalapsia.

Samoja ja erilaisia kokemuksia

Muistelijoina olivat lupautuneet sotalapset, kirjailija Heikki Hietamies ja toimitusjohtaja Raimo Skogberg. Heidän kokemuksissaan oli jotain yhteistä, mutta enemmän erilaista, jopa Skogbergin lausuman mukaan jyrkästikin erilaista.

Molemmat matkustivat 500 lapsen joukossa, Heikki kuitenkin laivalla ja Raimo junalla. Heikki oli kymmen- ja Raimo vasta kaksivuotias. Molemmat joutuivat maalaistaloon, Heikki pieneksi renkipojaksi, Raimo perheen hellimäksi "kunkuksi", joka sai kaikkea mitä halusi. Heikki oli Ruotsissa vuoden, Raimo viisi vuotta. Heikki pelkäsi, että jos hän oppii isäntien kielen sormiruotsia paremmin, hän ei pääse takaisin Suomeen,

Veteraani-illassa muistettiin sotalapsiamme

Raimo unohti kokonaan äidinkielenensä ja joutui opettelemaan sen kotiin palattuun.

Heikki joutui Ruotsin koulussa kiusaamisen kohteeksi, Raimo koki saman palattuun "hurrina" kotimaan kouluun. Heikin kokemuksissa oli runsaasti negatiivisia aineksia, Raimo näki omissaan enemmän hyviä puolia: hän oppi ruotsin kielen ja joutui palattuun kiusaamisen ja tappelujen kohteeksi, missä oppi selviytymään ja liittoutumaan, etsimään ja löytämään kavereita. Se on ollut avuksi työelämässäänkin.

Säilyttääkseen äidinkielen taidon ja sen mukana kotiin palaamisen mahdollisuuden Heikki kävi salaa rakennuksen takana luettelemassa lukusanoja yhdestä sataan. Raimon isäntä opetteli muutamia suomen kielen sanoja ilahduttaakseen pientä poikaa. Kerran nassikka kyllästyi ja karkasi. Maantieltä tavoitettu poika ilmoitti lähtevänsä Suomeen.

Heikille kotiin pääseminen oli toiveiden täyttymys, jonka satona ovat mm. kirja ja elokuva. Äideistä parhain. Raimolle paluu oli suorastaan shokki. Muutto ystävällisten uusvanhempien avarasta kodista ja hellästä huolenpidosta kymmenlapsisen perheen pieneen kotiin vieraantuneen kiireisen äidin luo oli raju kokemus. Myöhemmin hän ymmärsi, ettei suuren perheen äiti voinut osoittaa samaa huolenpitoa kuin kasvatusäiti ainoalleen.

Molemmille sotalapsipojille on jäänyt ainakin yksi yhteinen jälkikokemus: molemmat ovat säilyttäneet tuttavuus- ja ystävyyssuhteet kasvatuskotiensa omistajiin ja jälkipolviin.

Näiden kahden sotalapsitarran väliin ja ympärille mahtuu kymmeniätuhansia samantapaisia ja erilaisia muisteluksia, pieni siivu kansamme kohtalonhistoriaa. Muistajat vain ovat jo harventuneet - niin kuin heidän edellispolvensa veteraanitkin.

Illan muuta ohjelmaa

Tervetuloitovotuksessaan Jussi Papinniemi totesi veteraanien sukupolven elämäntyyön arvostamisen kasvaneen 1960- ja 1970-lukujen "pimeiden vuosien" jälkeen. Hän korosti kansallisuusaatteen merkitystä pienten kansojen itsenäisyydelle ja niiden kulttuurin juurien säilyttämiselle. Itsenäisyys ja suomalainen identiteetti ovat tärkeitä arvoja nykyisillekin nuorille, jotka eivät ole joutuneet puolustamaan niitä henkensä uhalla. Se on meillä jokaisella sisimmässämme, vaikka saatamme tuoda sen esille omilla tavoillamme.

Klubin puhallinorkesteri ja kuoro kävivät tervehtimässä illan henkeen sointuvilla esityksillään, illan isäntä Olli Alho esitteli esiintyjät ja rouva Sirpa Papinniemi luki eloisesti otteen Heikki Hietaniemen lapsuuskokemuksistaan kertovasta kirjasta "Sitä juhannusta ei tullut".

Maittava poronkärstys lisäkeineen ja kohtuullisine kyytipokineen kohotti osaltaan juhla mieltä. Tämän kirjoittaja välitti Klubille veteraanien kiitoksen juhlaperinteen jatkamisesta. Hän kertoi vähenevien veteraanien järjestöillä olevan vielä kaksi tehtävää: ikääntyvien ja haurastuvien veteraanisiskojen ja -veljien saattelu viimeiseen iltahuutoonsa ja heidän maanpuolustusperinteensä vaaliminen ja siirtäminen uusille ikä- ja sukupolville, jotta nekin voisivat elää itsenäisessä isänmaassa. Järjestöt ovat perustaneet yhteisen Tammenlehvän Perinneliiton jatkamaan tätä tehtävää.

*Teksti: Antti Henttonen
Kuvat: Jarmo Heinonen*

Klubin Solmio

■ ■ Klubilaisille on tilattu tyylikkäästi sinisiä silkki-solmioita. Kuviona on Klubin ratastunnus. Hinta on 50 € koteloineen.

Solmioita saatavana klubimestareilta.

Onnistunut viini-ilta Klubilla

Klubin gastronomisen kerhon järjestämä viini-ilta pidettiin 25.4. Illan asiantuntija Alkon tuoteviestinnän päällikkö, Master of Wine-tutkintoa suorittava Taina Vilkuna käsitteli esityksessään viinirendejä meillä ja maailmalla.

■ ■ Viinien myyntivolyymi on Suomessa noussut voimakkaasti samalla kun on tapahtunut vahva muutos valkoviineistä punaviineihin. Chilellä on meillä lähes monopolit, punaviineissä Chilen osuus on yli 30 prosenttia ja valkoviineissäkin se on ollut ykkönen jo vuosia.

Kaikkialla maailmassa on tapahtunut se, että kun aikaisemmin viiniä pidettiin sitä parempana mitä vahvempaa se oli, nyt ollaan siirrytty keskitäyteläisempiin ja vivahteikkaampiin laatuihin. Pinot Noir on hyvä esimerkki tästä, sehän on ollut viime vuosien suursuosikki. Valkoviineissä runsas hedelmäisyys on päivän sana. ABC (anything but chardonnay) on täyttä

totta, nyt ovat Riesling ja esim. Grüner Veltliner pinnalla eli haetaan raikkautta, hapokkuutta ja tanniinisuuhtta. Kovassa huudossa ovat myös sampanja ja muut kuohuviinit. Merkittävää on myös se, että uusi maailma on selkeästi mennyt vanhoista viinimaista ohi.

Suomessa sampanjan myynti on nelinkertaistunut 2000-luvulla. Edullisempien sampanjojen tullessa joitakin vuosia sitten markkinoille sampanjan myynti kasvoi 40 prosenttia vuoden aikana. Espanjalaiset cavat maistuvat myös hyvin suomalaisille.

Viinipruuvissa oli kolme viiniä: Fernway Sauvignon Blanc (€ 11,69) Uudesta-Seelannista todettiin kuivaksi, erittäin hapokkaaksi, sitruksiseksi, herukkaiseksi, yrttiseksi ja rodukaaksi. Portugalilainen Proeza (€ 9,05) tunnistettiin vivahteikkaaksi eurooppalaiseksi, jossa oli havaittavissa tummaa marjaisuutta, kirsikkaisuutta ja mausteisuutta. Nieto Senetiner Mal-

becissa (€ 10,49) havaittiin täyteläistä marjaisuutta, vaniljaa, tammaa, suklaata ja mausteita.

Alkuruokana nautittiin parsaa Hollandaise-kastikkeella, lämpimänä ruokana kevätkananpoikaa Wallengerg sahrami-valkoviinikastikkeella ja jälkiruokana tarjottiin raparperikuppikakku. Parsan viininä oli Dopff & Irion Muscat (€ 11,90) Elsassista, ja lämpimän ruuan vauhditti chileläinen Leyda Las Brisas Pinot Noir (€ 13,98).

Klubin keittiö ylitti jälleen itsensä, parsan oli sopivasti "al dente", Hollandaise-kastike upeaa, lämmin ruoka maukasta ja kaikki muukin kohdallaan. Täysi salillinen klubiveljiä avecceineen huokui loppuillasta tyytyväisyyttään. Seuraava gourmet-ilta on 19.9. tutulla teemalla "nahkaiset ja sorsa".

*Teksti: Jorma Hämäläinen
Kuvat: Arto Toivanen*

VENÄJÄN TULEVAISUUS

Venäjä on noin maailman seitsemänneksi suurin talous, käytetystä valuuttakurssista riippuen joko Espanjan tai sitten Britannian ja Ranskan kokoinen. On mahdollista että se kasvaa muutamassa vuodessa Saksaa suuremaksi, toki riippuen Euroopan ja maailman talouden tulevaisuudesta. 2000-luvulla Venäjä kasvoi kiinteissä ruplissa mitaten keskimäärin seitsemän prosenttia vuodessa, yhtä nopeasti kuin Intia. Jos mittaus tehtäisiin kiinteissä dollareissa, Venäjän kasvu, jota ruplan reaalin vahvistuminen näin mitattaessa nopeutti, olisi jopa selvästi nopeampi kuin Kiinan. Sen valuutta oli sidottu dollariin.

■ ■ Maan dollarimääräinen tuonti kasvoi jopa 30 prosenttia vuodessa, siis tavattoman nopeasti. Suomessa sijaitsevan tuotannon markkinaosuus Venäjällä kuitenkin laski nopeasti. Tämä voi johtua suomalaisen tuotannon yleisistä kilpailukykyongelmista tai sitten siitä että se on keskittynyt investointitarviden valmistamiseen, kun taas Venäjän kasvu oli kulutuksen vetämää. Kysynnän ja tarjonnan rakenne eivät kohdanneet.

Jo 2000-luvulla oli selvää, ettei näin nopea kasvu voisi toistua. Koko maailmantalouden kasvu oli ilmeisesti nopeinta ihmiskunnan tilastoidussa historiassa. Venäjän vientituot-

Pekka Sutela. Kuva: Arto Toivanen

teita ovat öljy, kaasu ja mineraalit. Niiden määrät ja hinnat nousivat yhdessä ja tavattoman nopeasti. Lisäksi 1990-luvun uudistusten vaikutukset kypsyivät, ja tuotannon rakenne muuttui. Myöhemmin vuoden 2008 kriisin aiheuttama likviditeetin paisuminen helpotti rahoituksen saantia myös Venäjälle.

Vuosikymmenen puoliväliin tultaessa asiantuntijoille oli selvää, ettei öljyn ja kaasun tuotanto voisi juurikaan kasvaa ja se kääntyisi laskuun näkyvässä olevassa tulevaisuudessa. Yhtälö oli yksinkertainen. Kun energian vientimäärät haluttiin pitää vähintään entisellään ja sen

tuotanto kasvaisi vain prosentin vuodessa, kotimaisen kansantulon seitsemän prosentin kasvu – ajan tavoite – olisi mahdollista vain jos energiatehokkuus kohentuisi kuutisen prosenttia vuodessa. Se näytti mahdolliselta tavoitteelta, kun energian tehoton käyttö oli valtaisaa. Hallinto kirjoitti ohjelman Venäjän taloudesta vuonna 2020. Sillä pyrittiin siihen nykyaikaistamiseen ja monipuolistamiseen, jonka kautta tehostaminen olisi mahdollista.

Lähempi tarkastelu osoitti ongelman. Suurin syy energian tuhlaamiseen oli Neuvostoliitolta perityssä tuotannon ra-

kenteessa. Oli ylläpidetty valtaisa perinteistä asemahtia ja sen edellyttämää mineraalien ja metallien valmistusta.

Hyvä uutinen oli, ettei tuota kapasiteettia enää tarvittaisi. Venäjä ei ensimmäistä kertaa vuosisatoin enää valmistautunut massiiviseen maasodankäyntiin läntisillä tai sitten Kiinan vastaisilla rajoillaan. Uskottavaa vihollista ei enää ollut. Peritty sotateollisuus ja siihen liittyvät mobilisaatiokapasiteetit olivat siis varsinaisen tarkoituksensa kannalta turhia. Mutta valitettavasti niillä oli toinenkin tarkoitus, ylläpitää työpaikkoja sadoiksi lasketuissa yhden yrityksen kaupungeissa. Kun vuoden 2008 kriisi iski, suuri osa talouspolitiikkaa keskittyi juuri näiden työpaikkojen suojelemiseen. Kuten kovin yleistä on, taktiikka otti selvävoiton strategiasta.

Kriisin vuosina hallinto keskittyi sen rajoittamisen vaatimisiin palokuntatoimiin. Pidemmän aikavälin tavoitteisiin voitiin palata vasta 2011. Keväällä 2012 hyväksyttiin uusi versio Venäjä 2020-ohjelmasta. Kun edellinen helisytti utooppista tavoitetta investointiyhteiskunnasta, jälkimmäinen keskittyi liiketoimintaympäristön parantamiseen. Maailmanpankin 189 maan luokittelussa pitäisi päästä sijalta 112 sijalle 20.

Keskeisiä konkreettisia ongelmia on monta. Kun vientihinnat ja niihin nojautuvat vero-

tulot eivät enää kasvaisi entiseen tapaan, olisi löydettävä tasapaino sosiaalimenojen, turvallisuusmenojen ja infrastruktuuri-investointien kesken. Kaikkia ei voi suosia. Kun budjetin menot kasvoivat kriisin aikana roimasti ja vielä 2012 18 prosenttia, tälle vuodelle suunnitellaan vain kahden prosentin kasvua. Monet aiheelliset tarpeet jäivät tyydyttämättä.

Venäjän väestö vanhenee ja eläkemenoja joudutaan jo nyt rahoittamaan budjetista usean bruttokansantuoteprocentin verran.

Venäjän väestö vanhenee ja eläkemenoja joudutaan jo nyt rahoittamaan budjetista usean bruttokansantuoteprocentin verran. Eläkeuudistusta on kuitenkin lykätty. Esimerkkejä löytyy useita.

Kuten 2008 kriisin taloudellisiin haasteisiin, hallinto on vastannut hajanaisen ja voimattoman opposition ilmituloon puolustautuen ja ylilyönnein. Pahin tulevaisuuden vaihtoehto on vallan voimattomuus, jossa peritty hallinto ei voi enää eikä mikään oppositio vielä hallita.

Nykyinen presidentti näyttää elinikäiseltä, mutta dynaamisuus ja mielekkäät uudet aloitteet ovat vähissä.

Taustalla on väestörakenteen muutos. Väestön määrän ennustaminen vuosikymmeniä eteenpäin on yllättävän vaikeaa, mutta työvoiman rakenteen muutos puolitoista vuosikymmentä eteenpäin on helppo nähdä. Toinen maailmansota määrää edelleen monta asiaa. Sen heijastuksena 1990-luvun alkuvuosina syntyi hyvin pieniä ikäluokkia. Siksi nykyperusteiden työikäisten määrä tulee supistumaan rajusti useita vuosia. Erityisesti kutistuvat 18-vuotiaat ikäluokat, jo pa puoleen takavuotisista. Tällä on dramaattisia vaikutuksia työmarkkinoihin, korkeakoulutukseen ja asevoimiin. Osa supistumisesta voidaan korvata maahanmuutolla eteläisistä entisistä neuvostotasavalloista, mutta sen muuttoliikkeen rakenne vastaa etupäässä vain alhaisinta osaa työmarkkinoista.

Toinen ja kovin vähän keskusteltu avainkysymys on energiatuotannon ylläpitäminen. Hyvin pian pitäisi päättää, tavoitellaanko uutta tuotantoa entiseen tapaan arktisilta ja itäisiltä alueilta vai painotetaanko epätavallisen kaasun ja öljyn tuotantoa, mihin Venäjällä pitäisi olla hyvät mahdollisuudet.

Pekka Sutela

Klubin sikari- ja gastronomiveljet Kuubassa

Havannan parhaan ravintolan sisäänkäynti. Kuva Jari Karpakka.

Eräänä pimeänä syksyn iltana vuonna 2012 joukko sikarikerhon klubiveljiä sauhuttelun lomassa pohdiskeli, että olisipa hienoa joskus käydä porukalla Kuubassa tutustumassa aitojen Havannalais-ten sikareiden syntysijoihin. Kuten sanotaan – ajatuksilla on tapana materialisoitua. Koitti 23.2.2013 ja seitsemän klubiveljeä edustan sikari- ja gastronomijaostoa, sekä kolme muuta alan harrastajaa, tapasi aamuvahain Vantaan lentokentällä ja runsaan 16 tunnin matka Kuuban alkoi.

■ ■ Suunnitelmia oli tehty ja matkaa valmisteltu huolella pitkin syksyä. Matka päätettiin ajoittaa Habanos S.A:n XV sikarifestivaalin ajankohdaksi.

Perillä

Saavuimme Havannan lämpöön lauantaina noin klo 18.00 paikallista aikaa (aika-ero Suomeen on – 7 tuntia). Ensimmäisen illan päätavoite oli kitkutella hereillä pik-

kutunneille Suomen aikaa, ja näin päästä kiinni paikalliseen aikaan mahdollisimman nopeasti. Tämä onnistuikin kohtuullisen helposti hotellimme Nacional de Cuban upealla patiolla hellässä etelän illassa istuskellen, merelle katsellen, sikaria poltellen ja mojitoa nautiskellen. Perimätiedon mukaan samalla patiolla ovat drinkkejä nauttineet kuuluisat amerikkalaiset gangsterit 1930 – 40 luvuilla

(Mayer Lansky, Lucky Luciano jne.), Winston Churchill hieman myöhemmin ja monet muutkin historiankirjoista tutut henkilöt.

Ensimmäiset aktiviteetit ja vaikutelmat

Sunnuntaina runsaan aamiaisen jälkeen olimmekin jo valmiina opastetulle kaupunkikierrokselle. Hotellin edessä meitä odotti kolme 50-luvun avojenkirautaa kuljettajineen sekä fiksu ja viehättävä oppaamme Yorelis. Sää oli mitä erinomaisin, noin + 28 C. Kiersimme autoilla Miramarin ja Central Havannan kaupunginosat, sekä teimme kiertokävelyn vanhassa Havannassa. Matkalla oppaamme Yo, kuten hän ehdotti itseään kutsuttavan, kertoili paljon mielenkiintoista kaupungista ja elämästä Kuubassa. Hän kertoi mm. että keskipalkka Kuubassa on noin 25 USD, jääkaappi tai pesukone maksaa noin 700 USD. Mm. tästä johtuen, sallittu ja sallitun rajamailla oleva, yksityisyritteliäisyys kukoistaa monella alalla. Nykyjohto on höllentänyt yksityisyrityksistä sääteleviä lakeja ja mm ravintola – ja majoituspalvelujen tarjonnassa tämä näkyy. Jos aiemmin yksityisessä ravintolassa sai olla korkeintaan 12 asiakaspaikkaa, nykytalon sallii 50.

Seuraavan päivän ohjelmassa oli jokaisen sikariharrastajan unelma – käynti El Laguiton tehtaalla. Tehdas sijaitsee Miramarin puistomaisessa kaupun-

Alejandro Robaina ja Klubin standardaari. Kuva Aleksej Leppänen.

ginosassa, 1800-luvulla rakennetussa, varakkaalle englantilaiselle perheelle kuuluneessa palatsissa. Tehtaassa valmistetaan Kuuban arvostetuimpia ja parhaimpina pidettyjä Cohiba-sikareita. Jopa amerikkalaisen Cigar Aficionado -lehden mukaan vain harvat ja valitut pääsevät vierailemaan El Laguitossa. Meille tilaisuuden mahdollisti Habanos Baltic ja seurueeseemme kuulunut sikari- ja viinikauppias Kari Rekola.

Tällä hetkellä tehtaassa työskentelee 240 työntekijää, joista käärijiä 100. Yksi käärijiä valmistaa päivässä, sikarin koosta riippuen, 100 – 120 sikaria. Vuodessa tehdas tuottaa noin 2 milj. huippusikaria.

Koska rakennus oli alun perin rakennettu asuintaloksi, työtä tehdään teollisen mittapuun mukaan pienissä huoneissa, noin 10 – 20 käärijiä per huone. Tämä korostaa entisestään käsityön roolia ja todellakin kirkastaa kävijän mielessä sen, että näissä tiloissa syntyy maailman paras ja kallein käsintehty kuubalainen sikari. Oppaamme

puhui kiitettävää englantia ja selosti hyvin valmistusprosessia ja vastaili kysymyksiimme. Saatuamme tyydytettyä tiedonjanomme, poistuimme tehtaalta ymmärtäen, että olimme sikarimaailman mittapuun mukaan saaneet kokea pienen ihmeen. Pienenä suunnitelmataloudetta johtavana erikoisuutena voi pitää sitä, että tehtaan yhteydessä ei ollut matkamuisto- eikä sikarikauppaa. Paikalliset tavat nopeasti oppineina, meidän ei kylläkään tarvinnut poistua aivan tyhjin käsin.

Habanos S.A.:n festivaalien avajaisilta

Levättyämme pukeuduimme iltatilaisuuden edellyttämällä tavalla ja lyhyen bussikyydin jälkeen saavuimme keskiaikaiseen El Morro -linnoitukseen. Meidän lisäksemme avajaisgaalaan osallistui noin 1500 sikariafionadoa, joista vain noin 10 % oli alalla työskenteleviä. Saapumisen, alkudrinkit, juomatarjoilu eikä ruokailu mennyt ihan niin kuin saksalainen insinööri olisi suunnitellut ja järjestänyt. Mutta sanonta ” mikään ei toimi, mutta kaikki järjestyy ” piti hyvin kutinsa. Pehmeässä etelän yössä kärysi varmaankin reilusti yli 1000 Montecristo Double Edmundo (155 mm / 50) sikaria, jotka Habanos S.A. sinä iltana lanseerasi uutuuksena ja lahjoitti osallistujille. Tunnelma oli hieno ja sikarikansa poistui tyytyväisenä.

Klubin sikari- ja gastronomiveljet Kuubassa

Menimme aikaisin nukku- maan, koska seuraavana päivänä oli aikainen lähtö Vuelto Abajoon, joka sijaitsee noin 160 km Havannasta länteen Pinar del Río:n provinssissa. Alueella, jossa paras kuubalainen tupakka kasvaa, matkamme määränpää oli legendaarinen Robainan tila. Käynnin järjesti meille ja muutamille muille skandinaavisille kollegoillemmme Habanos Nordic.

Plantaasi-vierailu

Alejandro Robaina (20.3.1919 – 1.4.2010) on kuolemansa jälkeenkin legendaarinen hahmo Kuuban tupakkateollisuudessa. Hänen nimeään kantavalla 7 hehtaarin yksityisellä tilalla kasvatettuja tupakkalehtiä pidetään maailman parhaina ja käytetään mm. Cohiba -sikarien valmistuksessa. Hänen maineensa pohjana olevaa ammattitaitoa kuvaa mm. se, että joka vuosi noin 80 % hänen tilallaan kasvatetuista käärinlehdistä hyväksytään sikarien tuotantoon. Muilla tiloilla vastaava luku on noin 35 %.

Vuonna 1997 Habanos S.A. omisti hänelle Vegas Robaina sikaribrändin, jonka laatikkoa koristavat koko sikarimaailman tuntemat Don Alejandron uurteiset kasvat.

Ensivaikutelma tilasta, verrattuna sen lähes myyttiseen maineeseen, oli melko vaatimaton. Muutama vanha rakennus, pieni pihapiiri, vanhoja työvälineitä jne. Vastaanotto oli kuitenkin kuubalaisittain lämmin ja sydämellinen. Pääisäntänä

Cohiban tehtaan työntekijä. Kuva Kari Kuula

toimi Don Alejandron pojanpoika, hieman yli kolmekymppinen Hiroshi Robaina. Hän ja hänen kollegansa esittelivät meille tilaa ja sen toimintaa. Hiroshi antoi myös näytöksen sikarin käärimisestä ja saimme hänen käärimänsä sikarin lahjaksi. Päätimme, että tämä harvinainen sikari tulee oleman pääpalkinto illan tilaisuudessa pidettävässä kilpailussa, jonka sisältö ja säännöt myöhemmin määritellään.

Tilan esittelyä seurasi hy-

vin runsas kuubalainen lounas – riisiä, tummia papuja, maisista tehty tuhti ruoka, uunissa mureaksi haudutettua possua, hummeria, hieman vihanneksia, olutta, vettä, jälkiruokaa kahvia, vanhaa rommia ja tietenkin Robainan tilan oma reserva-sikari vuodelta 2004. Klubin sikarijohtaja Hessu luovutti Hiroshille Klubin viirin kiitokseksi tästä ainutlaatuisesta vierailusta.

Palattuamme hotelliin ja levätyämme hetken, suuntasimme Habanos Nordic:n tarjoamalle illalliselle vanhan Havannan keskustassa sijaitsevan Park Central -loistohotellin katterassille

Tässä ravintolassa ruoka ja palvelu olivat kansainvälistä gourmet tasoa. Alkupalaksi tarjottiin Kobe härkää, pääruoaksi erinomainen pihvi tai kala jne. Kahvin kanssa tarjottiin 11 vuotta vanhaa Santiago De Cuba rommia, jota paikalliset pitävät rommeista parhaana. Illan kruunasi, kuinkas muuten, isäntien tarjoama Cohiba Siglo VI sikari. Tässä vaiheessa julistettiin aiemmin päivällä luvattu kilpailu, jonka pääpalkintona oli Hiroshin käärimä sikari. Säännöt – 15 min. polttelua, kenellä pisin

Partagasin tehtaalla on 178 käärijää, työntekijöitä yhteensä on 402. Molemmissa tehtaissa on jatkuvasti opissa 20 – 40 sikarin käärijää.

tuhka, voittaa. Suomalaisten sydämiä lämmitti, että kisan voitti sikarijohtaja Hessu! Nuori, mutta jo nyt legendaarinen sikari päätyi siis Suomeen!

Loppuviikon aktiviteetit

Torstiaamuna päätimme käydä festivaalin näyttelyalueella. Näyttely sinänsä oli melko vaatimaton, joten poisjääneet eivät paljoa menettäneet. Kuten aiemmin, täältäkään ei sikareita voinut ostaa, pieni Habanos tarvikemyymälä kylläkin alueella oli.

Perjantaina allekirjoittanut osallistui festivaaliryhmän kanssa vielä Partagas ja H.Upmann tehdaskäynneille. Molemmat tehtaot sijaitsevat kaupungin keskustassa vanhoissa isoissa taloissa. Ne poikkeavat El Laguiton tehtaasta niin kokonsa kuin toiminnan laajuuden puolesta. Työtilat ovat suuria ja ne sijaitsevat useassa kerroksessa. H. Upmannin tehtaalla on 172 käärijää ja työtahti samaa tasoa kuin El Laguitossa. Partagasin tehtaalla on 178 käärijää, työntekijöitä yhteensä on 402. Molemmissa tehtaissa on jatkuvasti opissa 20 – 40 sikarin käärijää. He työskentelevät omissa tiloissaan ja koulutus kestää 6 – 9 kk:ta. Näkemämme oppilaat olivat kaikki nuoria, sekä miehiä että naisia. Poiketen muista näkemistämme tehtaista, täällä oli panostettu siihen, että paikallisen tavan mukaan henkilökunta ja vierailijat eivät

kävisi sikarikauppaa ohi kirjanpidon. Tuotantotiloissa oli valvontakamerat. Tiloissa, joissa oli valmiita sikareita, oli virkapukuinen vartija, joka tarvittaessa kohteliaasti ohjasi innokkaan kävijän kauemmaksi työntekijästä ja houkutuksesta.

Viimeisenä iltanamme Havana Libre hotellin uusi Casa Del Habano -myymälä järjesti cocktailtilaisuuden, johon mekin olimme saaneet kutsut. Tämän jälkeen meillä oli pöytäva- raus kaupungin parhaaksi ylistetyssä yksityisessä ravintolassa - La Guarida:ssa.

Cocktailit ja sikarit nautittuamme, ja seurattuamme hetken sikariaiheista muotishowta ja humidorihuutokauppoja, jatkoimme matkaa, päätyen rähjäisen ja hylätyn näköisen talon eteen, jossa piti sijaita kaupungin paras ravintola. Horteiltuamme tovin eri kerroksissa, kurkisteltuamme eri ovista joiden takana olikin ihmisten koteja, löysimme ravintolan ja astuimme sisään.

Palvelu oli alusta lähtien erinomaista. Nuori ja viehättävä tarjoilijamme Cristina oli hyvin avulias ja ystävällinen. Pyynnöstä hän järjesti meille keskustelutuokion ravintolan omistajan Enriquen kanssa. Hänkin puhui hyvä englantia ja oli hyvin avoin yrittämisen haasteista nyky- Kuubassa, mm. raaka-aine hankinnoista ohi valtiollisten kanavien, kaksinkertaisesta kirjanpidosta ja monesta

muusta seikasta.

Nautimme täysin siemauksin erinomaisesta ruosta, mm. vaaleasta kalasta, ananas- ja papaya- kastikkeessa valmistetusta hummereista, Chilelaisistä viineistä, paikallisista juureksista tehdyistä lisäkkeistä jne. Jälkiruoat vanhan rommin ja kahvin kanssa olivat elämys sinänsä. Jälkiruokana syömäni sitruunakakku oli yksi parhaimmista, mitä olen koskaan nauttinut. Sanomattakin lienee selvä, että loistavan lähtöillallisen kruunasivat havannalaiset sikarit. Paikallista hintatasoa kuvaa se, että tämä loistoillallinen juomineen maksoi noin 50 euroa per henkilö.

Poistuessamme huomasi portaikon yläpuolella olevan tekstin ” Watch your steps, we want you back ”. Tässä voi halutessaan nähdä symboliikkaa, joka pätee koko vierailuun tässä sosialistisessa Karibianmeren helmessä.

Viikko vierähti nopeasti ja tämän erinomaisen matkan valokuvia katsellessa, tuliaissikareja maistellessa ja klubiveljien kanssa kokemuksia ja muistoja vaihdeltaessa voi hyvinkin syntyä ajatus, että eiköhän lähdetä uudestaan! Ja kuten tiedämme, ajatuksilla on tapana materialisoitua!

*Aleksej Leppänen.
klubinsikarikerho@gmail.com*

Hieno hirvijahti Valkealassa

Hannu Vaahtio oli jälleen ottanut vastuun Klubin metsästyksen harrastajien hirvijahdista, joka suuntautui jo toisen kerran Valkealan ja Mäntyharjun seudulle. Jahti tapahtui Valkealan Kouvolan Riistanhoitoyhdistyksen alueella UPM:n ja yksityisten mailla. Paikallisena organisaattorina toimi Suomen Metsästäjäliiton Kymen piiri ry:n toiminnanjohtaja Erkki Pentinniemi, joka on myös metsästystapahtuman naapuriyhdistyksen, Jaalan-Kuusankosken toiminnanohjaaja. Hän oli sopinut Kuusankosken Riistamiehet ry:n kanssa, että nämä hoitavat jahtimme käytännön järjestelyt. Jahtipäällikkydestä vastasivat mainitun yhdistyksen puheenjohtaja Kari Iiskola ja "majaanmetsästäjä" Matti Laine.

■ ■ Seudun metsästysharrastuksen suosio kertoo se, että Metsästäjäliiton Kymen piirissä on 238 jäsen seuraa ja 17.249 jäsentä. Kuusankosken Riistamiehistäkin on n. 200 jäsentä. He ovat rutinoituneita jahtimiehiä, jotka ovat järjestäneet mm. lukuisia UPM:n kutsuvierasjajeja.

Erkki Pentinniemi oli varannut meille klubilaisille Valkea-

Lämpimästi pukeutuneena ja aistit valppaina oli mainio tilaisuus nauttia marraskuisesta mäntyharjulaismetsästä.

lassa sijaitsevasta Orilammen Maja- ja Lomakeskuksesta perjantai-illaksi saunan ja illallisen sekä majoituksen. Maja sijaitsee Repoveden kansallispuiston lähellä Hillosensalmessa puhdasvetisen Vuohijärven ja Orilammen välisellä kannaksella. Se on tullut tunnetuksi mm. vesibussiristeilyistään ja presidentti Urho Kekkosen vierailusta näissä jylhissä maisemissa.

Lauantaisen jahtipäivämme sää oli aamusta alkaen loistava: muutama aste pakkasta, lunta maassa pari cm ja taivas pitkin päivää kevytpilvinen ja sateeton. Nautimme alkajaisiksi aamupalan klo 7.00, minkä jälkeen kerääntymme jahtipäälliköiden käskynjalkoon. Mukana oli paitsi 18 klubilaista myös 24

paikallista ampujaa sekä parikymmentä ajomiestä koirineen. Filmaajakin oli paikalla, kun järjestävä seura halusi dokumentoida toimintaansa.

Pitkässä autokolonnassa siirryimme jahtipäälliköiden ohjeiden mukaisesti Mäntyharjun puolelle Outisen kylän Sarkaveden ja Pitkäjärven maastoon. Metsätiet olivat hyvässä kunnossa eikä 4-vetoautoilla ollut vaikeuksia liikkumisessa. Kaatolupia oli kolmelle täysikasvuiseen hirvelle ja vasoille ilman rajoitusta.

Lämpimästi pukeutuneena ja aistit valppaina oli mainio tilaisuus nauttia marraskuisesta mäntyharjulaismetsästä. Onneksi hirvikärpäsetkin olivat pikkupakkasessa jo passivoituneet

Hirvijahti Valkealassa

ja vilkkaasti lentelevät tiaiset toivottavasti syöneet karpäsen koteloita talviravintonaan. Puuteollisuusinsinöörinä vertailen usein niin kuin nytkin passissa ollessani ja metsissä liikkuessani istutus- ja kylvömänniköiden runkojen laatua luontaisesti uudistuneisiin leimikoihin.

Piirin alueen vaihtelevat hirvikannat olivat jahtiin osallistuvien tiedossa. Ensimmäisessä ajossa Riistamiesten Seppo Wecman sai ammutuksi yhden

vasan. Ajomiehet ja koirat kiersivät aluetta, mutta hirvet olivat siirtyneet naapuriseura Nuolnien Metsästysyhdistyksen alueelle. He saivatkin kaadetuksi yhden uroshirven ja 2 vasaa.

Puolen päivän maissa joukkomme kokoontui Pitkäjärven rantalaavulle nuotion ääreen makkaranpaistoon ja runsaalle välipalalle asiaankuuluvine nokipannukahveineen, jonka Riistamiesten senioriryhmä hoiti ammattitaidolla. Yksi mukana olleista koirista järjesti jännitysnäytelmän lähdettyään uskaliaasti ihmistä kantamattomalle ohuelle jäälle. Onni oli lopulta seikkailijakoiralle myönteinen.

Toisessa ajossa koirat saivat tuntuman kolmen hirven ryhmään, josta täysikasvuiset kuitenkin karkasivat ulos alu-

eelta. Saaliiksi jäi vasa, jonka Riistamiesten Aki Varanka sai tähtäimeensä.

Illan hämärtyessä palasimme Orilammen Majalle ja Erkki Pentinniemi jakoi klubilaisille seudun hirvimiehiltä hankkimansa saalislihat, vaikka oma porukka ei tällä kertaa onnistunutkaan kaadossa, niin kuin vuosi sitten. ”Paremmalla onnella ensi vuonna, kun taas jahdataan”, toivottiin, kun päivän päätteeksi käteltiin.

Toisessa ajossa koirat saivat tuntuman kolmen hirven ryhmään, josta täysikasvuiset kuitenkin karkasivat ulos alueelta.

Tämänkertaisen Klubin metsästyksen harrastajien joukko vietti Valkealassa piristävän perjantai-illan saunomisen ja hyvän aterian merkeissä ja yöpyi kodikkaassa Siikavan perheen Lomakeskuksessa. Saimme lauantaina nauttia hienon markkinapäivän mukavassa seurassa erämaisissa Mäntyharjun maisemissa jahdattessamme yhdessä Kuusankosken Riistamiesten kanssa.

Erityiset kiitokset hyvin hoidetusta jahdistä kuuluvat Erkki Pentinniemelle. Hän kertoi järjestävänsä myös riistaruo- kakursseja ja antoi ohjeet saamamme hirvipaistin valmistukseen. Ja kaikki tämä veljelliseen kokonaishintaan.

Teksti: Lars Winqvist

Keitetty hirvipaisti:

1,5 kg hirvipaistia

liemi:

- 0,5 dl vettä
- 1 kasvisliemikuutio
- 1,5 dl mustaherukkamehua
- 1,5 dl makeaa soijakastiketta (ketjap Manis)
- 1 sipuli lohkoina
- kourallinen valkosipulin kynsiä
- kuivattua tai tuoretta timjamia

Keitä paisti liemeen upotettuna pienehkössä kattilassa miedolla lämmöllä 1,5-3 tuntia paistin muodon ja mureuden mukaan.

Kastike: Siivilöi ja paseeraa liemi ja keitä kokoon. Lisää kerma.

Juomaksi Alko nro: 5342 tai Buzet Chateau Larch 1998 Alko nro: 468667

Matkailujaoston uutisia –Toukokuu 2013

v. 2013 Klubimatkojen toteutus on hyvässä vauhdissa: Mauritiuksen matka toteutui tammikuussa (kts. Klubilehti 1/2013), toukokuussa on Ruotsi-Suomen sotahistoriaan tärkeänä osana liittyvään Puolaan keskittyvä sota- ja historiallinen matka, syyskuussa Saaristoristeily (kts. ilmoittautumisohjeet toisaalla) ja lokakuussa jo aikaa sitten loppuunmyyty Svengiristeily Tonavalla. Matkailujaoston kokoonpanokin on muuttunut hieman (kts. nykyiset jäsenet alla).

■ ■ V. 2014 Klubimatkojen suunnittelu on täydessä käynnissä jäsenistön ideoiden pohjalta, ja niitä esitellään ainakin 23.10 Matkailuillalla, jonka ohjelmasta ”lähemmin myöhemmin”. Täysin uusien ideoiden ohessa on ehdotettu myös hyvin onnistuneen Mauritius-matkan uusintamahdollisuutta, koska ilmoittautumisaika viime syksynä jäi varsin lyhyeksi. Siksi Matkailujaosto on päättänyt tiedustella ennakkoon jäsenistön kiinnostusta – tässä vaiheessa sitoumuksetta- uudestaan toteutettavaan Mauritius - matkaan Olli Koskimiehen kokoaman materiaalin (kts. alla) avulla.

Mikäli ennakkotiedustelu –menettely osoittautuu toimivaksi, kuten Svengiristeilyn kohdalla jo tapahtui, tullaan sitä varmaankin käyttämään muiden ehdotettujen Klubimatkojen kohdalla erityisesti mainiota Klubilehteämme hyödyntäen.

*Matkailuterveisin
Lauri Palojärvi*

Matkailujaosto
(Jyrki Berner, Reijo Kaukonen, Harri Keinonen, Olli Koskimies, Timo Mylly, Lauri Palojärvi ja Terho Salo)

Ennakkotiedustelu

– ” Ihana Intian Valtameri ja viiden kulttuurin Mauritius” helmikuussa 2014

■ ■ Klubin matkailujaosto haluaa selvittää ennakkoon jäsenistön kiinnostuksen, toistaiseksi sitoumuksetta, mahdollisesti järjestettävään, uuteen mauritiuksen matkaan helmikuussa 2014. matkan ajankohta: 01-09.02.2014. matkan arvioitu hinta: €3150,- jaetussa kahden hengen huoneessa ja €3930,- yhden hengen huoneessa.

Mikäli riittävästi kiinnostuneita(noin 20 henkeä) löytyy, tullaan matka toteuttamaan. viimeinen alustava ennakkoilmoittautumispäivä on 19.08.2013: select collection marita aarnio 09-751 951 22 tai

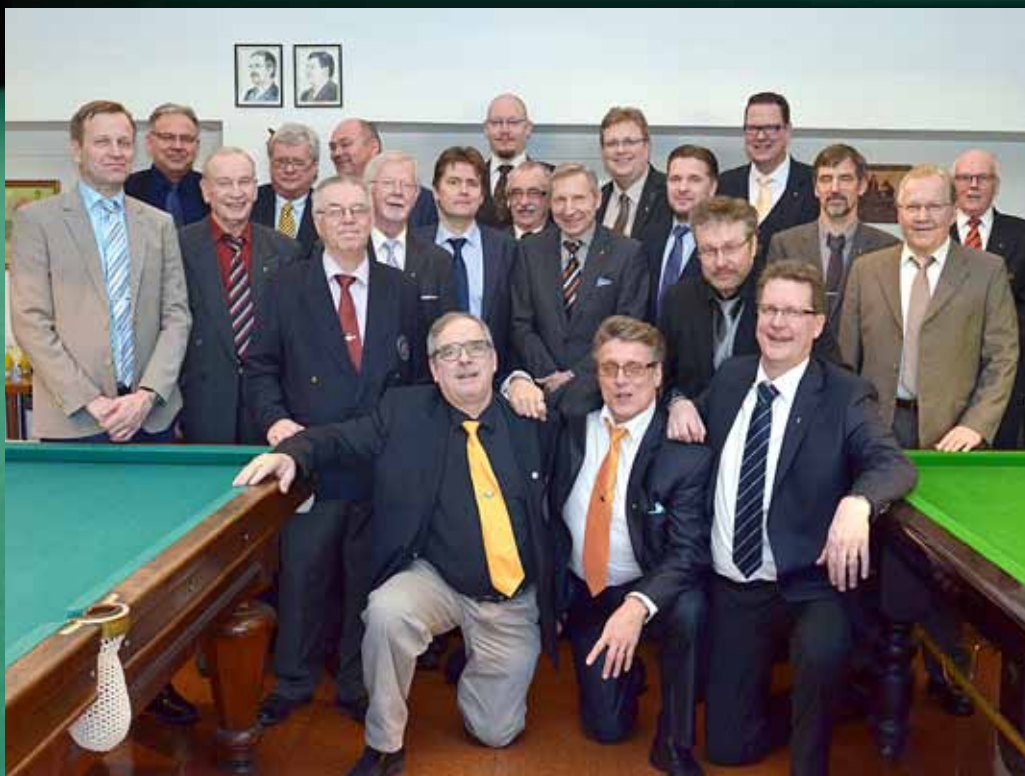

marita.aarnio@selectcollection.fi, johon voi osoittaa myös matkaa koskevat tiedustelut.

Viittaamme erityisesti edellisessä klubilehdessä sekä klubin kotisivuilla olleisiin matkakertomuksiin, Mauritiuselle suuntautuneesta, jo toteutetusta matkasta. Suunnitteilla oleva matka toteutetaan samaan hotelliin ja samoin järjestelyin. annan mielelläni lisätietoja koskien suunnitteilla olevaa matkaa.

*040-524 70 24
Olli Koskimies
Matkailujaosto*

Tampereen biljardiottelu

Vieraat ja isännät yhteiskuvassa. Kuva: Elias Iirola

Kaisa

Dammert Kurt - Koski Ari 60 - 12 1 - 0
 Pitkänen Weiho - Pulli Rauno 31 - 60 0 - 1
 Koponen Markku - Grönroos Jarmo 60 - 48
 1 - 0
 Muurimäki Pekka- Järvinen L 60 - 17 1 - 0
 Alander Ahto - Autio Petri 60 - 18 1 - 0

Kaisa yhteensä 271 - 155 4 - 1

Snooker (paras kolmesta)

Holopainen Kai - Koivisto K 2 - 0 1 - 0
 Heino Jyrki - Koski Ari 2 - 0 1 - 0
 Pekkala Jukka - Grönroos Jarmo 0 - 2 0 - 1

Snooker yhteensä 4 - 2 2 - 1

Kirjo Bergiuksen tyylinäyte. Taustalla biljadipäällikkömme Ahto Alander. Kuva Elias Iirola

Pool 10-pallo (paras viidestä)

Nordberg Mikael - Hellman Markku 3 - 0 1 - 0
 Papinniemi Jussi - Bergius Kirmo 3 - 2 1 - 0
 Koponen Markku - Turpeinen R 3 - 0 1 - 0

Pool yhteensä 9 - 2 3 - 0

Kokonaistulos HSK 9 voittoa TKS 2 voittoa

Kiertopalkinto talvehtii Helsingissä.
 Henkilökohtaisista suorituksista palkittiin
 kummastakin joukkueesta plaketilla kaksi

pelaajaa, heille ojennettiin kauneimman pe-
 lin plaketti.

Palkitut :
 HSK Dammert Kurt ja Holopainen Kai
 TKS Bergius Kirmo ja Pulli Rauno

Elias Iirola

Ohjelmallinen päivällisristeily (avec) 4.9. klo 17- n.21,

Suomen ensimmäinen englantilastyypinen, Piperin, puisto sijaitsee Suomenlinnassa. Kuva Pyry Klippi

■ ■ Suosittu loppukesän ohjelmallinen päivällisristeily järjestetään vuoden tauon jälkeen. Tällä kertaa ohjelmaisuus on tutustuminen Euroopan vanhimpaan ja yhä käytössä olevaan telakkaan Suomenlinnassa (noin tunti). Telakkaa voidaan hyvällä syyllä pitää aikansa ja ainakin Suomen ensimmäisenä hightech-tuotteena ja saavutuksena tekniikan historiassa. Telakan ainutlaatuinen ja remontoitu pumppuhuone on jo sinällään kokemuksen arvoinen.

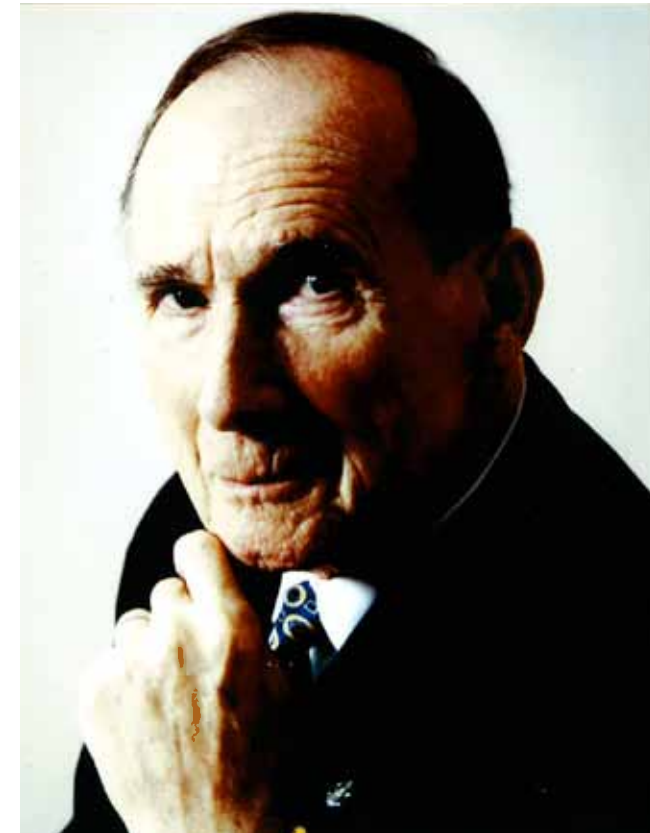
Telakkaan tutustuttuamme risteilemme Royalcat-aluksella www.royalline.fi/articles/471 loppukesän hämärässä illassa katsellen Helsinkiä mereltä, nauttien hyvästä seurasta, vilkkaasta klubityypillisestä keskustelusta sekä monipuolisesta saaristolaisillallisesta alku-, pää- ja jälkiruokineen.

Risteilyn hinta 65 € / hlö sisältää aluksen vuokran, opastuksen ja saaristolaispöydän.

Ilmoittautumiset laskutustietoineen 19.6 mennessä
sales@royalline.fi
tai 0207118333 Eva Lindquist.

Risteily toteutuu, mikäli ilmoittautuneita on vähintään 40. Laskutus tapahtuu 14 päivää ennen risteilyä.

Aarne Johannes Aarnio 14.12.1917 – 6.4.2013

■ Klubi sai suruviestin arvostetun klubiveljemme Aarne J. Aarnion poismenosta. Vuorineuvos Aarnio oli jäsenemme yli 50 vuotta. Hän perusti 1950-luvulla rakennusliike Palkki Oy:n ja 1960-luvun puolivälissä Kiteen Puhokseen ja Ristiinan Pelloksen lastulevy- ja vaneritehtaat. Aarnion liiketoimintaan kuului myös laivanvarustamotoimintaa.

Aarnio toimi A. J. Aarnio Oy:n toimitusjohtajana 1944–1952; Palkki Oy:n toimitusjohtajana 1953–1983 ja Pellos Oy:n toimitusjohtajana 1963–1983.

Hän oli myös Palkkiyhtymä Oy:n toimitusjohtaja ja hallituksen puheenjohtaja.

Aarne J. Aarniosta tuli vuorineuvos vuonna 1968. Vuosina 1986–2000 hän omisti aikoinaan marsalkka Mannerheimille kuuluneen Lohjan Kirkniemen kartanon.

Suomen Kulttuurirahaston Etelä-Savon rahasto hallinnoi vuonna

1985 perustettua Aarne J. Aarnion rahastoa, joka tukee Etelä-Savon maakunnan taloudellista kehitystä edistävää tutkimustyötä sekä ristiinalaisten nuorten opintoja.

Klubilla hänet muistetaan aktiivijäsenenä, joka tuki merkittäväällä tavalla Mannerheim-projektiamme ja kuoroamme.

Toimitus

Helsingin Suomalainen Klubi

KUTSU HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN GOLFMESTARUUSKILPAILUUN

Tiistai 27.8.2013 alkaen kello 8.30

- Kilpailukentät:** Tali ja Master Golf'in Forest-kenttä
- Kilpailumuoto:** 18 reiän tasoituksellinen pistebogey (keltainen tii).
A-sarja: Hcp < 16 (arvio). Pelipaikka Tali (max. 72 pelaajaa).
B-sarja: Hcp > 16 (arvio). Pelipaikka Master Golf (max. 72 pelaajaa).
Kilpailupäivään mennessä 65 vuotta täyttäneet voivat ilmoittautua myös veteraanisarjaan, joka pelataan pistebogeyna A- ja B-sarjojen yhteydessä. Klubin golfmestari on pelaaja, jolla on paras scr-lyöntipelitulos.
- Osoittamisoikeus:** Helsingin Suomalaisen Klubin jäsenillä (Hcp max. 36).
- Ilmoittautuminen:** 21.8.2013 mennessä www.klubi.fi/golf tai Klubimestarille 09-5868830.
Caddiemasterit eivät ota vastaan ilmoittautumisia!
Ilmoittautumisessa on oltava pelaajan nimi, kotiseura ja tarkka hcp.
- Kilpailumaksu:** **55.- euroa suoritettava 21.8. mennessä tilille:**
Helsingin Suomalainen Klubi / Ilmoittautumiset FI14 1470 3000 2548 08
Huom! Kyseessä EI OLE sama tili, jolle maksetaan jäsenmaksu!
Maksutositteessa on mainittava pelaajan nimi tai jäsennumero.
- Kilpailumaksu sisältää greenfeen sekä aamukahvin.
Kilpailumaksun palautus vain lääkärintodistusta vastaan.
- Lähtöluettelot:** Viimeistään ma 26.8. osoitteessa www.klubi.fi
- Palkintojen jako:** Iltatilaisuuden yhteydessä Klubilla n. klo 20.
Tavarapalkinnot jaetaan läsnä olevien kesken.
- Noutopöytä katettuna klo 18-20. Hinta 30,-
- Terveisin**
- Golftoimikunta**

Titleist

nico's golf

EDRINGTON

Barveel & Sons

shirtmakers since 1937